

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas IX

Rugsėjo-September 30 d., 1927

442

Nr. 14 (228)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania)

SUBSCRIPTION RATE:

Yearly \$2.50
6 Months 2.00
In foreign countries and Chicago yearly 4.00

Advertising rates on application.

All communications must be addressed:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams \$3.50
Pusmečiui 2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams 4.00
Pavieniais numeriais20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

Kun. Pr. Vaitukaitis

Spalių 9 Dienai Paminėti

Spalių devinta diena yra tai gedulos diena Lietuvai. Septyni metai sueina 9 dieną spalių mėnesyje, kai mūsų Tėvynės Lietuvos širdis, sositinė Vilnius, pateko į priešų rankas. Kas gali apsakyti tą skausmą, kurį visa šalis iškentė ir tebekenčia nuo tos dienos, kada godumo pilni, žiauriais rankomis lenkai neteisėtai užgrobė Vilnių su dideliais plotais Lietuvos žemės! Tai yra žaizda mūsų Tėvynei padaryta, kuri neužgis iki bus pilnai sugražintas Vilnius su tais plotais Lietuvos žemės, Lietuvos sūnumis ir dukterimis apgyventais. Ten dabar vargelio prispausti mūsų broliai ir seserys vilniečiai neša sunkų lenkų priepaudos jungą. Ten į kalėjimus kiša, išmėto iš lietuviškų ir lietuvių pinigais pastatytų įstaigų, uždarinėja jų mokyklas ir našlaitnamius. Ten mūsų broliai kenčia vergijoje, tikroje to žodžio prasmėje. Ir kaskart, laikui bėgant, vis tie vargai ten esančių lietuvių didėja ir retėžiai prieš ant jų rankų uždėti stiprėja ir kentėjimo nepašamas jungas eina sunkyn.

Dienraštis "Draugas" paduoda žinią 27 dieną rugsėjo: "Vilnijos lietuviai be savo mokyklų," "Spaudos žiniomis, Lydos ir Gardino apskrityse nė viena lietuvių mokykla iki šiol nepatvirtinta.

Neduođa koncesijų net toms mokykloms, kurios pernai jas turėjo." Taigi aišku, kad lietuvius lenkai su jų žeme užgrobę laiko vergijos pančiuose. Kaip šiandieną ten esantieji mūsų broliai jaučiasi? Galima lengvai suprasti juos esančius nelaisvėje, širdgėloje, ir ašarų klanuose beskestančius. Kas yra svarbesnio, naudingesnio ir reikalingesnio priaugančiai lietuvių jaunuomenei bei tos jaunuomenės tėveliams, tikriems tėvynainiams, kaip savoji mokykla? Kiekvienas to jaunimo augančio tėvas bei motina turi karčiai apsisiverkti matydami savo vaikelius išvaromus iš jų prigimtos kalbos lietuviškų mokyklų ir tas mokyklas uždarančias; brukant po prievarta jiems svetimus idealus, priešingus jų prigimtam būdai ir savosios šalies papročiams.

Nesunku suprasti maistančiam žmogui anų pavergtųjų lietuvių padėtį kada jie patys viens kitam pareiškia—"Ant Lietuvos žemės gyvename, savo mokyklas ir bažnyčias įsteigėme, bet jų neturime!" ... "Viską kas yra sava nustojome.— O ne, nenustojome, bet iš mūs atėmė." Toki išsitarimai teko išgirsti nesykį 1925 metais man Europoje besilankant. Šį metą taipgi teko kalbėtis su tūlais žmonėmis atvykusiais iš paverg-

tosios dalies Lietuvos. Šiandien nepalyginamai yra pablogėjusi tų Lietuvos sūnų padėtis kelis kartus negu prieš porą metų.

Mes lietuviai negalime nutilti, negalime sustot reikalavę ir prieš visą pasaulį šaukę, kad Vilnius su visais Lietuvai priklausančiais žemės pakraščiais būtų sugražinta ir tiems Lietuvos sūnams bei dukterims liuosybė suteikta. Ten tautos didvyriai savo gyvybę yra padėję ir tie piliakalniai ten esanti priparodo, kad Lietuvai Vilnius priklauso. Ten mūsų tautos globėjas Šv. Kazimieras, jo relikvijos sudėtos, ten ir dabartinių laikų, neseniai miręs, Lietuvos Mozė—daktaras Basanavičius palaidotas. Ten daug Tėvynės gynėjų ir už Jos gyvybę padėjusių takai praminti, o jiems mirus ant kapų paminklai pastatyta. Ten taipgi tautos bei kilniausių idealų ir dvasios milžinas, visiems gerai žinomas, kurio darbai atlikti niekuomet nemirs, a.a. arkivyskupas Matulevičius, daug buvo kentėjęs.

Taigi minėdami tas liūdnas mūsų Tėvynės Lietuvos septynių metų sukaktuves—gedulos dieną, su didesne drąsa, patriotizmu ir malda reikalaujame Vilniaus Lietuvai gražinti. Tenai esantiems varguoliams bei našlaičiams kas ir kiek galėdami finansinę ar moralę pagelbą teikime. Lai toje dienoje kiekvienas tikras tėvynainis pasiaukoją koku nors būdu suteikti tiems broliams pavergtoje Lietuvos dalyje pagelbą ir nors kiek suraminimo jų nuliūdimoose. Nes kaip Lietuvoje gyvenantiems, taip ir mums čia už jūrų esantiems turi rūpėti Tėvynės ateitis, Jos garbė, liuosybė ir žmonių gerovė. Juk mūsų visų gįslose bei širdyje teka tas pats lietuviškas kraujas, tie patys norai, siekimai ir troškimai.

Tadgi paminėdami tą gedulos dieną žadinkime savyje patrijotines jėgas protestuodami priešams, reikalaujame kas mums priklauso ir neškime suraminimo bei paguodos vargą kentantiems broliams pavergtoje Lietuvoje. O mūsų priešams pasakykim:

“Prabėgs gyvenimas, kaip vėjas;
Nuskins kaip lapą jį mirtis.
Gailėsis klaidą pastebėjęs,
Bet darbo laikas nebegriš.”

LIETUVOS ŠIRDIS

Kaip kiekvienas gyvas kūnas turi tam tikrą savo organizmo dalį širdimi vadinamą, kur sueina visos gyslos gyslelės iš kur teikiama gyvybė visam kūnui, taip valstybiniame gyvenime sostinė yra tąja gyvybės širdimi kontroliuojančia visą valstybės aparatą. Čia yra visos svarbiosios valstybės administracijos įstaigos, čia gyvena visi

aukštieji valstybės valdininkai, ministeriai su vyriausia valstybės galva—prezidentu arba karalium.

Kadangi sostinėje talpinasi visos valstybės administracijos įstaigos, pertai reikalaujama daug vietos tas visas valstybės aparatas sutalpinti ir pertai sostinė susidaro dideliu miestu.

Senovės Lietuvos sostinė buvo Trakai, vėliaus gi D.L.K. Gedimino likosi įkurtas naujas miestas ir ten perkelta Lietuvos sostinė, kuri užvardinta VILNIUS. Vilnius ir pasiliko Lietuvos sostine iki galutinio Lietuvos prie Rusijos prijungimo 1795 m. Rusams užvaldžius Lietuvą, Vilnius nenustojo savo svarbos; čia rusai įkūrė visos Lietuvos valdymo aparatą su general-gubernatorium priešakyj, kuris tokiu ir pasiliko iki 1914 m. pasaulinio karo pradžios. Vokiečiams Lietuvą užėmus ir vokiečių Vilnius padaryta Lietuvos administracijos centru.

Vilnius ir atgimstančiai Lietuvai buvo jos centru. Čia gyveno daugiausia lietuvių inteligentų, čia sušaukta pirmasai lietuvių politinis seimas 1905 m.; iš Vilniaus paskelbta nepriklausomos Lietuvos deklaracija 1918 m., vasario 16-tą dieną. Taigi Vilnius kaip senovės nepriklausomos taip vėliaus pavergtosios Lietuvos viso judėjimo pasiliko Lietuvos širdimi. Nežiūrint to, kad lenkai jau 7 metai Vilnių laiko užgrobę, bet lietuvių žymių jie ir dantimis išgraužti neįstengs, nes ten yra D.L.K. Gedimino pilis, ten D.L.K. Vytauto, šv. Kazimiero ir dr. Jono Basanavičiaus kapai, ten Aušros Vartai ir visos milijono Vilnijos lietuvių judėjimo centras.

Štai SPALIŲ 9-tą DIENĄ minėsime septintas liūdnas VILNIAUS lenkais idijotais užgrobimo sukaktuves. Tą dieną visos Am. lietuvių kolonijos privalo tinkamai tas sukaktuves paminėti, gi visi dirbantieji lietuviai toje dienoje privalo aukoti VILNIAUS VADAVIMO REIKALAMS.

Kadangi VILNIUI vaduoti mums prieinamiausias būdas, tai kelti vilniečių tarpe tautinis lietuvių susipratimas, šelpiant lietuvių įstaigas, kurios ugdo vilniečių lietuvių tautinį susipratimą, tvirtina jų dvasią ir grūdina atsparumą, todėl A.L.R.K. Federacija mano, kad tam atatinkamomis įstaigomis yra Vilniaus lietuvių našlaičių prieglaudos ir mokyklos. Vilniaus lietuviai turi apie tūkstantį karo našlaičių, kuriuos reikalinga tinkamai prižiūrėti ir juos auklėti lietuviškoje tautinėje dvasioje. Taigi, minėdami tas liūdnas Vilniaus lenkais užgrobimo sukaktuves, atsiminkime Vilniaus lietuvių karo našlaičius ir juos iš širdies paremkiame, nes jie kovos už VILNIŲ, UŽ LIETUVOS ŠIRDĮ.

A.L.R.K. Federacijos Sekretorijatas.

P. Žad.

Vilniečiai ir Mes

(Del Spalio 9 minėjimo)

Netik chicagiečiai, bet ir kitų kolonijų lietuviai, negalime pamiršti, kad šiais metais 9 d. spalio sukanka septyneri metai, kai klastingoji Lenkija, žinomam Pilsudskiui diriguojant, ginkluotu užpuolimu iš pasalų išplėšė Lietuvai jos sostinę Vilnių sykiu su kitais žymiais Lietuvos kraštais, kaip Trakai, Gardinas, Seinai, Punkskas, Švenčionys, Braslavas ir kiti. O juk tik prieš dvejetainį dienų Lenkijos atstovai Suvalkuose, aktyvaizdoje Tautų Sąjungos delegatų, buvo raštu pasižadėję Vilniaus nepulti ir laikytis Bastunų miestelio atstume, kolei nebus susitarta geruoju del bendrų rybų. Bet lenkai pasielgė tikrai "lenkiškai." Savo garbės žodį "didvyriškai" pamynė vardan savo gobšumo. Tat 9 diena spalio 1920 metų tapo visos *lietuvių tautos liūdesio diena*. Bet kol tik lenkai bus Vilniuje tos dienos neužmiršime ir tegul ta diena tampa *Lenkijos gėdos diena*.

Lietuvių tauta Vilniaus neišsivadėjo ir neišsivadės: Lietuvos istorinės, juridinės ir ekonominės teisės prie Vilniaus to neleidžia daryti. Lenkija, suprantama, daro visokias pastangas, kad tą savo banditizmą nuo pasaulio paslėpti ir pateisinti. Bet jos pastangos trupa del Lietuvių griežto nusistatymo už teisę ir teisybę. Pernai metą Rusija pakartotinai kuoiškiausia pabrėžė Vilniaus okupacijos neteisėtumą. Šimet per Tautų Sąjungos posėdžius Ženevoje mėgino šmugelio būdu išgauti iš Anglijos ir kitų valstybių savo rubežių garantavimą. Bet tas jai nepasiseka, ir todėl *Lenkijos rubežių klausimas tampa atviras ir ginčijamas*. Jeigu Lenkija pati geruoju nesusitars su kaimynais del rubežių, tai vėliau ar anksčiau Lenkijos sienų revizija pasidarys neišvengiama, kaip del to Lenkija nesispardytų. Sykiu su tuo ateis ir Vilniaus klausimo išrišimas.

Kada Lietuvos nepriklausomybė buvo kuriama, Vilniečiai buvo dar permažai tautiškai susipratę ir delto nepasipriešino svetimiems užpuoliams taip drūčiai, kaip lietuviai aukštaičiai ir žemaičiai. Bet nepriklausomos Lietuvos pasisekimas iš vienos pusės ir lenkų okupacijos keistenybės iš kitos pusės, atidarė Vilniečiams akis; jie mato, kad apsukrūs atėjūnai juos valdo ir išnaudoja, prisidengdami tikėjimo ir kultūros skraiste; kad garsus Vilnius, lietuvių kultūros centras, pradėjo smukti ir pavirto į Lenkijos provincijos apšepusį miestelį bei legijonų stovyklą.

D-ras Jurgis Šlapelis, Vilniečių lietuvių dele-

gatas Vilniaus miesto taryboje šią vasarą taip kalbėjo:

"Politinės sąlygos, kuriose dabar esame atsidūrę, padarė tai, kad Vilniaus miestas iš žymaus tranzito, prekybos ir nemažos mūsų sąlygose pramonės punkto šiandien paverstas Šiaurių Rygos koridoriaus užkampiu ir savo reikšme prilygintas prie Naugarduko ir Pinsko. Vilnius yra atkirtas nuo tų visų kraštų, kurie jį išaugino, kurie yra jo medžiaginės gerovės šaltinis ir tolimesnio augimo laidas; jis neturi išeities į jūres."

"Perkirtus išsivadavusios iš caro nelaisvės Didžiosios Lietuvos kūną į dvi dali, Vilniui grėšia liūdniausias likimas ir net žlugimas."

Vilniečių susipratimas auga; netrukus jie pareikalaus iš Lenkijos autonomijos; toliau—paprašys atėjūnus išsinešdinti. Vilniečių uždaviniai yra dideli ir darbas milžiniškas. Okupantų išnaudojami, jie negali apsieiti be pašalpos iš savo brolių, gyvenančių laisvoje šalyje. Jų mokslainės ir našlaičių prieglaudos be mūsų pašalpos turėtų dingti arba į rūsius lysti, nes, "kultūringieji" lenkai nekartą jas išmetė ant gatvės. *Amerikos lietuvių šventa pareiga ir istorinė misija yra šelpti brolius Vilniečius moraliai ir pinigais, taip kaip šelpėme aukštaičius ir žemaičius kovų už nepriklausomybę metu.*

Tegul 9 spalio Vilniečiams tampa diena vilties ir išsiliuosavimo.

—o—

Jonas Dulkynas

Į VILNIŲ! EILĖMIS NARSIOMS!!

Kur toji pirmutinė

Dvasia vytautinė?!

Kur rįzimas Vilnių atkariauti?!

Kur vienybė geležinė,

Tėvynės meilė pirmutinė,

Savo šalelei ištikimybėj tarnauti?!

Nesakyk: kad pradingo!!

Kad kito galingo

Neturime Vytauto—vado!!

Mūsų tarpe jų yra—

Žukauską-vyrą

Kovoj ar nevertą kas rado?!

...Generole Tėvynės,

Atvadavimui Sostinės

Dainuoju eilėmis Tau šiomis;

Į Vilnių, prašau,

Generole-Brolau,

Traukis, karių eilėms narsioms!!

Poezija

Jatonas

VĒLIAVA.

Aukštyn, aukštyn, kelk Vėliavą aukštyn,
Prie spinduliuoto kryžiaus taip brangaus,
Šalia garbios teisybės, dėk artyn,
Prie šulo nepažįstančio vyliaus.

Kelk Vėliavą, tiesk ranką priesaikos,
Teveizie žmonės ir gėrėjas tai,
Drąsa kariuomenės Dievu remtos,
Trispalvę mylinčios anksti, vėlai.

Kam žodis tuščias Vėliavą mylėt,
Kas kelia balsą jai viešos žalos,
Tas dreba ją garbingai paminėt,
Kerštu krūtinė liūsta išgamos.

O kam minėt didvyrių ištikmę
Tiems kur vis slepias nuo garbės darbų?
Kuomet jį drąsa nustojo reikale,
Ar gėdis tavęs jis pradžioje vargų?

Vienok gi mus vadina svetimais,
Ir dar dvejoje mūsų ištikme:
Kartu nestoję žmonės su draugais
Kai mirti buvo ištikmės žymė.

Išbalę, alpo prie garbės šarvų,
O mūsų kraujas bėgo kunkulais,
Kad šviestų spinduliai baltų žvaigždžių,
Nestelbtų vardą pašaipais.

Garbė garbingą Vėliavą vaduot:
Nejaugi laisvę amžinai nustos,
Kai Kristaus kryžius sergi ją, gyvuot,
Kur prikryžiuotas mirė ant uolos.

Tame ženkle jūs nugalėsite,
Nušvito ant dangaus dausų senai;
Menki galiūnais tampa kryžiuje;
Stiprėja silpnos širdys nuolatai.

O tautuzėle, mano tėvynėle,
Brangiai gi numylėta trispalvėle.
Maloniai mes tau pažadam sūnystę
Ir kardą Dievo ir žmonių akyse.

Bus kryžius mūsų priesaikos žymė,
Tas ženklas, kurį myli angelai;
Tėvynės sūnui kryžius—ištvermė;
Gyvens del tavęs; galva dėš ramiai.

Už tave, brangią mūsų trispalvėle,
Raudoną, baltąją ir mėlynėle,
Aš savo karštą kraują meiliai liesiu,
Šią baltą viltį nuolatai gaivinsiu,
Ir savo skaisčią širdį ten liuliuosiu,
Ten sidabrinės žvaigždeles budėsiu.

Už tave, brangių tėvėlių vėliavėle,
Raudoną, žaliają ir auksinėle,
Širdies rasa tau veidą meiliai prausiu,
O jauną viltį tau saldžiai aukosiu,
Auksinę meilės širdį šią gaivinsiu,
Ir amžinai Vyčių krūtine raminsiu.

Albinas Briedis

TAUTOS TĖVO MIRTIS. (A.a. J. Basanavičiui)

Seneli, žilbarzdi seneli!
Kodel tu jau ilsies ant karsto lentos,
Kodel tavo lūpos linksmi nebešypsos,
Kodel jos neb'svaido audringų kalbų—
Kodel, vai kodel?..

Tu tyli...
Ir amžiams tyloj pasislėpei.
Neb'tarsi jau žodžių, kur budintų Aušrą
Ir tautą audringai prikeltų iš miego.
Tik tau mes raudojam ir šermenis keliam,
Tavęs, patriarche, mes liūdžiam labai.

Mes liūdžiam, kad tu nesulaukei dienos,
Kad' Vilniaus Pily kils graži vėliava
Ir vyti,—
Tas galingasai vyti
Savo kardą švaistys ir erelį kapos!

Mes liūdžiam, nes laukėm kad Pranašo lūpos,
Palieps mums į Vilnių keliauti.
Ir nūn nesulaukė mes Pranašo balso
Išgirdome liūdnąjį gandą—
Tautos patriarchas jau mirė!

Oi, liūdna, mums liūdna—
Mes likom našlaičiais.
Brangus mūs' tėvelis jau mirė!
O tėve! Tėveli! Iisėkis tarp priešų,
Kol sūnūs nueis išvaduoti.

1927-II-18.

Jonas J. Plytaitis

TROKŠTU...!

O Šalele mūs Lietuvos,
Kaip dega manyj nuolatos
Troškimas Tave regėti!
Gyvu sūnum Tave mylėti!
Su kardu plieniniu prie šono
Rašyčiaus prie gyvųjų stono;
Su jais aš krisčiau kovoj
Miręs—bet atkovotoj Lietuvoj!

Jonas J. Plytaitis

LITHUANIA.

L

Loyal and fair, Lithuania mine,
Land of the hero, Country of kind,
How I love Thy valleys, trees and all;
Thy summer and winter, spring and fall!

I

Idol of patriots, inspiration of love;
Thy clouds this contagion have contracted above;
Whenever rain falls on Thee, choicest Land,
The shower comes from God's loving hand!

T

True to Thy past, true to all,
Truth in Thee I, adoring, fall;
May ever trial and trouble find
That Thou wert and art to falsehood blind!

H

Honor swells Thy creamy breast,
Hope floods in providing rest;
Hundreds, thousands honor Thee,
Land of placid liberty!

U

Union haven finds in Thee,
Fair bridegroom of sweet liberty.
Useless, vain tyrannical display
Or wild atheism's unbounded decay!

A

Amiable,—Thy amiability
Above all doth soaring ever soar!
Armed with this Thy ability
Is steel to guard Thy wave-white shore!

N

Name? None other so fully thrills
As that of valleys wide and hills—
Lithuania! Who sins against Thee
Spots a name all-purity!!

I

Inn of nations, O hospitable Queen,
None e'er in hunger finds o'er Thee a screen!
Thy charity is open—like the sun it warms!
Delighting all within its charms!!

A

Ardent in peace, slothful in war,
How Thine ambitions are few and small!!
Oh, I adore Thee in a poet's breath:
Peace to Thee! to plunderers death!!

Stasys Kirtiklis

LITHUANIAN'S TRIBUTE TO AMERICA.

America, greatest of the great, hail!
Of the mightiest Thou mighty-born,
Hail! Thy valleys and every vale
Lo! with praise I fill this morn
Of blessed freedom!

America, how Thine eyes with justice burn!
Even so to-day my soul's emotions yearn
To thundering sound Thy praise
For Thy refuge of former days
To us from thralldom!

States United, for whose fair soil
Kosciuszko lent his manly toil,
We his countrymen from the Baltic shore
Offer too our toiling evermore
For Thy free-living!

America, O blessed, fairest Sod,
Sanctified by heroes'-brothers' blood,
Unworthy though our blood we pledge:
"Triumph or the keen sword's edge!"
Is our thanksgiving!

—o—

Jonas J. Plytaitis

VILNA OURS!!

Yea, Nations, we'll rest not without Vilna!
Vilna was, is and WILL be ever ours!!
See Ye the determination, grim and daring
Resting, and with the blush the cheeks' field
sharing?!!
Ah, Vilna lies beneath the blush of every Lith-
uanian!
Every heart-beat, every shouldered-gun,
Spell: VICTORY WITH OUR VILNA WON!
So, Nations, we'll rest not without Vilna!
Vilna was and is and EVER WILL BE OURS!!
Despite the deafening of the hostile fray,
The insults of a former day,
Lithuania stands with its heart resolved:
"Our Vilna from chains, O, must be absolved!!"
...Let pour the hellish canon smoke,
Let harder press the hostile shameless yoke,
There is life, Lithuania, in Thy young
Whose feats for Vilna soon will be sung
In strains heroic, in marches anew—
Forward, Youth, the tricolor rests on You!!
Let surge within your noble veins
But manly and heroic strains;
Let loyalty your deeds e'er guide
And Vilna will be safe inside
The boundaries of your Fatherland,
Risen, strengthened Freedom-land!!

Ruduo

Tai Bent Įvykis

Sustojus baubti patrankoms, iš naujo pasauly prašvito taika. Tai buvo laikai, kada merginos dėvėjo dideliais bryliais skrybėles, prismeigtas ilgomis spilkomis prie ilgų dailiai supintų kasų. Sugryžus iš durklo laukų kartą nuėjau į teatrą, kad pasigėrėjus viena Shakespeare'o tragiškų komedijų.

Kariuomenėj bebūnant pamiršau lietuviškus įpročius. Tad ir į teatrą nuėjau 15 minutų dar prieš laiką. Teatro suolai buvo sunumeruoti ir jau kur nekur buvo matyt vienas kitas žmogus. Šale manęs suolai dar buvo tušti.

Iš karo sugryžus, teatras, tai tik ir reginys, niekas ant Alpų nemainys, anot poeto. Ištikrųjų, žmogui per metus nieko daugiau nemačius, kaip tik purvą ir negyvėlius, ir nieko kito negirdėjus, kaip tik kanuolių baubimą, tai teatras pasidaro savo rūšies dangus. Kas nenorėtų tikėti, lai išbando. Lai tik neina į teatrą kokius 6 mėnesius, o paskui kada jis nueis tai pamatys, kad teatras jau turi didesnę reikšmę jam, negu tada kada jis dažnai teatrą lankė.

Artinanties laikui programo pradžios, šviesos prigeso. Teatro aukštumoj buvo matyt mėlynas dangus su blizgančiomis žvaigždutėmis. Scenos uždanga pradėjo kilti aukštyn. Vienas plika galva žmogus lazdele pradėjo mosikuoti ir išgirdom puikiai sutaikytus orchestros balsus.

Kaž kas šale manęs atsisėdo. Tik smigt man į veidą. Taip suskaudėjo, kad nejučiomis pamazu riktėlėjau. Jau buvau pravėręs burną ją išbarti, kad būtų atsargesnė su skrybėlėmis ir ilgomis spilkomis. Bet mandagus atsiprašymas pasipylė iš jaunos merginos lūpų. Savo balta, kvėpiančia nosine-skepetaitė jaunuolė šluostė nuo veido man čirvenantį kraują.

Pas mane sukilo toks jausmas, kad tik jį ilgiaus šluostytų. O kai kraujo bėgimas sustojo, tai man norėjosi, kad ji vėlgi durtų. Jos rankutės, nors buvo nelabai minkštos, bet tokios jaukios, tokios motiniškos!

Taip netikėtai susitikus, susipažinova. Laike vaidinimo nors ir buvo labai įdomu klausytis ir tēmyti teatro, bet neiškenčiau su nauja drauge nesikugždenęs. Iki pirmas veiksmas pasibaigė jau vienas kitą tiek pažinova, kad vadinomės pirmais vardais. Iš jos pavardės pažinau, kad ji buvo lietuvaitė. Aš ją vadinau Pranute, o ji visai nepyko.

Pirmam veiksmui pasibaigus, užžibinus šviesoms, net kruptelėjau. Ji turėjo ilgus šviesius

plaukus. Jos akys buvo didelės ir mėlynos, kaip žiboklės. Kaž kas man davė tiek drąsos, kad palikau kaip koks didelis oratorius. Pas mane atsirado tiek kalbos! tiek ypatingų išsireiškimų! Pranutė kartais juokės, kartais rimtai klausės. Kai ji juokės, jos akys prisimerkdavo ir iš plonų raudonų lūpučių buvo matyt gražus setukas baltų dantukų.

Prasidėjo antras veikalo veiksmas. Dabar reikėjo užsilaikyti ramiau, nes teatro sargas netoli buvo matyt. Pasibaigus antram veiksmui, ji vėl pastebėjo man ant veido kraujo ištriškimą. Ji vėl šluosto, šluosto, šluosto. Vėl pilasi atsiprašymai dovanoti už padarytą skriaudą. Man pasidarė taip šilta, tokia gėda! Tik pats nežinau iš kur pas mane atsirado dar užtektinai jėgų jai pasakyti: jeigu Tamsta daleisi palydėti jus namo, tai viskas bus dovanota. Mano prašymas likosi išpildytas.

Laike 3-čios pertraukos mėginau nupirkti jai saldainių, kurie buvo pardavinėjami teatre, bet ji man neleido. Einant namo bandžiau nusivesti ją į šviesią valgyklą ant vakarienės. Ji vėlgi nesutiko. Buvau bešaukiąs automobilių parvežti namo; nuo to irgi mane sustabdė, pridėdama, kad ji yra pripratusi gatvėkariais važinėti.

Na, manau sau, tu panele kiba iš kito pasaulio atvykai. Aš nēkuomet nemaniau, kad tokių merginų dar buvo pasauly. Taip sau maniau, kad jau visos tokios senai buvo padėtos muzėjuje.

Parvažiavus namo netikėtai gavau pakvietimą ir vėl ją aplankyti. Taip ir užsimezgė artimi draugystės ryšiai.

Bet ar ilgas tas draugiškumas? Kas tau. Jau amžių yra pritirta, kad vaikinai su mergina ilgai draugauti negali. Tuoju tarp juodviejų įsimaišo meilė ir jau po draugiškumo. (Argi? Red.)

Tą pajutome ir mudu. Po keletos savaičių pajutome tokį spyrimą, nežinomos išlaukinės jėgos, kurios buvome persilpnai atsikratyti.

Na, žinoma, būnant tokios jėgos taip prislėgtu, reikėjo pereiti per tam tikras ceremonijas. Viena tokių ceremonijų, tai buvo suteikti Pranutei žiedas. Suteikimas tokio žiedo, kaip kam gal išrodo lengva, bet man tai buvo tikri "Kryžiaus Keliai." Viena dar sėdint ant kieto mokyklos suolo trūko skambučių. Pagaliau jau juos šiaip taip susiradus atsirado dar kitas kabliukas, tai to žiedo įteikimas. Na, kaip čia pradėti? Gal ji jo neimti? Gal reiktų klaustis jos tėvučių? Gal jie nesutiks, ir kas tada? Tai tokios ir pa-

VYTIS JONAS USALIS

L. Vyčių 25-tos kuopos narys (Cleveland, Ohio), vieną metų ėjęs Mok. Raštininko pareigas, nuolatos ima dalyvumą kuopos veikime. Gerb. Jonas turi jausmingą, malonų tenoro balsą, gražią iškalbą, yra geras dainininkas, vaidila ir debatorius. Jo veikimas scenoje yra visų mėgiamas—jis stebėtinai gerai vaidina juokingose rolėse. Jonas yra linksmas, malonaus būdo ir jaunimo mylimas. Linkėtina Joneliui sėkmingos darbuotės jaunimo dirvoje. Valio Jonai!!!

Vytis.

našiai šimtai skirtingų kitų minčių vargino mane. Nebuvo kam manęs tokioj gyvenime reikšmingoj valandoj pamokyti. Neturėjau nė vieno tokio artimo draugo, kuriam tokią gilę širdies paslaptį galėčiau parodyti.

Vienok ta išlaukinė jėga užkovojo, paėmė viršų. Vieną liepos vakarą, šviečiant mėnuliui ir blizgant žvaigždelėms, nuėjova į parką. Nors tame parke buvo mažai gėlių ir buvo daug nuo automobilių dūmų, vienok tas parkas man išrodė kaip koks plačiausias daržas, pilnas prisėtas įdomiausių kvėpiančių gėlelių. Man išrodė, kad tame parke buvo taip gerai, kaip danguj. Maniau sau, jei danguj nėra taip gerai, tai taip turėtų būti.

Na, ir tokios inspiracijos pripildytas, padrašintas, žūt-būt nusprendžiau įteikti jai žiedą. Bet kiek nustebau, kai patyriau, kad tas žiedas buvo daug, daug permažas. Pranutė rauda nukaitus. Gi aš pykau pats ant savęs už savo negudrumą. Nuo šio nuotikio pamačiau, kad Pranutė nepavojinga ir daugiau pradrysau. Bet tai dar čia negalas. Dar rekėjo išgauti tėvelių sutikimas.

Nors daug kartų buvau pasirengęs klausti, nors ir Pranutė drąsino, bet niekas negelbėjo. Kaip tik apie tai norėjau prisiminti jos mamytei, tai liežuvis, tarytum į šviną pavirsdavo, ir nekalba. Taip dažnai Pranutės tėvelių duris be-

varstydamas pradėjau drovėtis. Pykau pats ant savęs. Niekaip negalėjau suprasti. Rodos, nebijodavau kalbėti nei prieš profesorius, nei prieš studentus, nei retkarčiais prieš klausytojus svetainėse, bet kai šioj temoj prisiėjo kalbėti su Pranutės mamyte, tai negalėjau atverti burnos. Taip man nepradrystant prabėgo daug-daug laiko. Atėjo laikas, kad jau baigiau ir mokyklą. Aha! dabar su diploma rankoj, manau sau, tai jau viską padarysiu. Juk jau esu šioks-toks profesionalas ir galiu savarankiai gyventi. Dabar tai jau pradrysiu. Bet prisigavau, nes atsikar-tojo senoji istorija. Viskas užsibaigė mano pri-prasta baime.

Kas gali išsaikuoti kiek buvo man džiaugsmo, kai kartą mudviem su Pranutė į viens kitą bežiūrint, jos mamutė pasakė: "Vaikučiai, lai Dievas judu laimina, ir aš laiminu."

Nieko nelaukdami išsiskubinom pas senąjį kleboną. Jam tik užminus pakugždomis, kad noriu permaintyti Pranutės pavardę, jis tuojaus įrašė į dideles knygas. Per tris sekmadienius mačiau, kaip klebonui užsakant, Pranutė ir kaito ir raudonavo.

Galų gale jau varpai skambėjo, tarytum šaukė mumis prie paskutinės "Kryžiaus Kelių Stoties." Štai jau ir bažnyčioj. Jau ilgapirštis groti pradėjo. Jau žiba ant altorių žvakės. Štai ir ateina į bažnyčią šventas kunigėlis.

Bet ant kiek buvau nustebintas kada pasibudęs pasijutau, kad guliu, nuo šilumos nukaitęs, ant grindų ir tas visas buvo tik sapnas.

—o—

J. M.

ŠOKĖJA.

Blaškos į šonus, kyla aukštyn,
Kaip bangos jūroj nuo vėjo,
Žengia atgal, šoka pirmyn,
Pučiasi jauna šokėja.

Spaudžia prie lūpų rankelę mažytę,
Dengia vietuokliu veidelį,
Pritūpus ištisia mažą kojytę,
Virpina stygas piršteliu.

Mirtina tyla, girdėti—kvėpuoja,
Lūpelės sudžiūvusios tyli,
Aštriai ištemptos stygos dejuoja...
Neviena širdis ją myli...

Senas ir jaunas, kiekvienas sėdėtų
Čionai per dienas ir naktis,
Jos judesius sektų, balsą girdėtų,
Nerimtų—kol scenoj išvys.

Šiauliai, 1926-XII-28.

A. Šebeniasukas

Liudwig Von Beethoven

“Noriu, kad mano skausmas virstų menu ir mano menas ramintų tuos, kurie kenčia.”
L. Beethoven.

Šiais metais sueina šimtas metų nuo Beethoven'o mirties. Muzikos pasaulis plačiai jį mini kaip garsų muziką. Ne vien muzikų, bet ir šiaip susipratusių tarpe Beethoven'o vardas garsus.

Manau ir “Vyčiams,” kaip muzikos ir meno mėgėjams, neprošalį pažvelgus bus į Beethoven'o asmenį. Tad ir sumaniau “Vyties” lapuose šį tą patiekti apie plačiai žinomą muzikos genijų.

Reikia atsiminti, kad po Handel'io ir Bach'o vokiečių muzika šuoliais progresavo, labiausiai instrumentalinėje šakoje, pradėdant *simfonija*, pasiekė aukščiausį laipsnį artistiško tobulumo. Ir tam progresuojančiame muzikos meno perijode, tarp 17-tojo ir 18-tojo šimtmečio, žinomi šie triumvyrai: Haydn, Mozart ir Beethoven.

Liudvig von Beethoven gimė Bonnoj, 1770 m. lapkričio 17 dieną. Jo tėvas, olandų kilimo, buvo vargoninku Bonnos mieste. Mažas Liudvikas pirmąjį muzikos mokslą įgavo iš savo tėvo. Jau penkiolikos metų turėdamas galėjo pakeisti savo tėvą per iškilmingesnes bažnyčios apeigas. Kiek vėliau, sukakus dvidešimčiai metų, persikelia Liudvikas muzikos mokslams, į Vienną. Ten gabių ir galingų artistų pagalba galėjo tęsti pilnąsias muzikos studijas su žymiais maestrais-kompozitoriais: Haydn, Schenk, Salieri ir Albrechtsberger. 1795 met. pagarsino pirmuosius savo muzikos kūrinius: tris gražius *Triu* smuikai, violiņčelei ir fortepionui. Toliau seka: šeši *Quartetai*, *Tercetes* arkui, daugelis *Sonačių* fortepionui, *Pirmoji Simfonija*, *Antroji Simfonija*, etc.

1802 m. pradėjo reikštis pas Beethoven'ą nepagydomoji liga, kuri gali amžinai sužeisti bykokį muziką: apkurtimas. Galima suprasti kaip galėjo paveikti ši nelaimė į jauną Beethoven'ą. Gyveno skausmingai paskutiniuosius savo gyvenimo metus, ligi kol nepakirto jo mirties šmėkla Viennoje 1827 m. kovo 27 dieną. Betgi pačiam skausmingiausiam savo gyvenimo perijode išliejo visą savo sielos skausmą muzikoje. Tam perijode parašytos Beethoven'o kompozijos stebėtinai galingos, kuriose ne vien spindi muzikos genijališkumas, bet ir švelnaus temperamento mąstytojas, poetas... Jis įsirausęs instrumentalinėje muzikoje, pasiekė aukščiausio laipsnio *Simfonijoje*. Ir jei pirmose Beethoven'o simfonijose jaučiamas panašaus liejimosi su pirmatakūnais Haydn'u ir Mozart'u, tai sekančiose jis pasirodo kur kas skirtingesnis. Gal ir mažiau turėjo muzikalingumo už Haydn'ą ir Mozart'ą, bet prakilniu ir tyru ideališkumu pereina šiuodu ir visus kitus, iki šiol

žinomus, pasaulio muzikus. Jis matė savąjį idealą išvidinėj kovoj už gyvenimą skausmo liūdesy. Skausmo paimtas jis gieda žodžių panašumui ką mintis sako, ką siela jaučia. Ir čia pasirodo Beethoven'as galįs muzikos veiksminį meną iškelti iki tų minčių ir jausmų, kurie jokiū būdu neišreiškiami žodžiais. Pažiūrėkime į jo sekančias simfonijas.

Trečioji Simfonija, vadinama *Erojiška*; joje ne vien iššaukiama napoleoniška epopėja, bet aiškiai matomas genijaus ekzistavimas už dvasinę kovą. *Adagio* tos simfonijos pajvairinta *Gedulos Maršu*.

Ketvirtoji ir Aštuntoji Simfonija mus nuneša į poilsio ramybę. Tai yra poilsio poemos, suteikiančios gyvenimui malonumo ir vilties. Instrumentavimas paprastas. Visur pijano. Gyvumas visur išlaiko savo viršūnę pilnu ir švelniu tyrumu.

Penktoji Simfonija parašyta Beethoven'o pačiame jo gyvenimo pasitenkinime ir daugumos pageidaujama kaip jo kapo lavoro. Originališka, pilna nuosirdumo.

Šeštoje Simfonijoje (Pastorale) ne vien atvaizduojama paprastas gyvenimo ir laukų vaizdas, bet yra įlietas neapsakomai gražus gamtos jausmingumas.

Septintoji Simfonija turi nedasiekiamą grožį savo taktų įvairumu: tai trijumfuoja, tai silpnėja, tai juokauja ar vėl galingai dainuoja.

Prieiname pagalios prie *Devintosios Simfonijos* (su chorais). Kiek tik žinoma, augščiausias ir vertingiausias muzikališkas veikalas: darbas titaniškas, nepergalėtas ir nepergalimas. Garsaus Schiler'io, *Imno į Laimę* įkvėptas parašė šią simfoniją. Joje atspindi visas Beethoven'o vidujinis gyvenimas kovose į laimę. Atieškojimas pamiřto gyvenimo, džiaugsmo skausme. Svajingai kvėpavimas augščiausiais idealais iš pasišventusios žmogiškos brolybės prakilnumo ligi dieviškų minčių.

Bet Beethoven'o genijališkumas ne vien jo simfonijose įlietas. Dar *Mišios Skalėje re*, bet šios bus daugiau Beethoven'o individuališkumui išreikšti. Pertai Mišių tekstas nustoja savo liturginės reikšmės, perdaug asmeninių idėjų įkūnyta. Jos yra kaip ir malda, skausmingas šauksmas žemiško sutvėrimo, karštas Dievybės kvėpavimas, o ne ramaus ir tikinčio pamaldumas. Toliau seka jo vienintėlė dramatiška opera: *Fidelio* (1805), kuri po pirmojo pastatymo mažo pasi-

sekimo turėjo, matyt kad Beethoven'ui trūko dramatiško instinkto. Jo *Sonatos* fortepijonui liks ilgai stebinančios savo jausmingumu. Užtenka prisiminti *Sonata au clair de lune, Waldsteinsonata* ir daugelį kitų.

Beethoven'as buvo labai nelaimingas. Jo karakterio aplinkybės jį tokiu padarė. Neišgydomoji klausos liga pakirto kiekvieną jo viltį; kada jo vardas jau buvo garsus, ateitis jam šypsojosi — garsų karalius palieka kurčias. Nelaimingi meilėje apsvylimai, šeimyniški nesutikimai, padarė jį nekantriu pikčiurna ir pasaulio atsiskyrėliu. Jis pažino savo genijališkumą, kurį ir sunikniausiomis apystovomis mokėjo pasiekti.

“Sunku ir pamanyti, sako Muzikos istorija, kokį kelią būtų muzika pasirinkus be Beethoven'o. Jis dar ir šiandien šviečianti saulė, nepergalimas genijus-tvėrėjas, mokytojas kiekvieno mokytojo.”
Italija, Verona, 1927-III-14.

— o —

Toks Tokį Pažino.

— Mama, laikas jau būtų Pranutei tekėt, dažnai kartodavo auksiniais plaukais tetušis.

— Na, tik jau liaukis tėvai, atkirsdavo šypsuodama mama. Mat, nors Pranutė jau tiek turėjo metų, kiek pas mane ant visų keturių yra pirštų, vienok mamos akyse ji buvo dar tik kūdikėlis. Mama apie Pranutės ištekėjimą nenorėjo nė pamislyti.

Vituldas jau nuo senai pažino Pranutę. Pirma jo pažintis buvo tai L. Vyčių kuopos susirinkime. Vituldas susirinkimuose sekdamas kiekvieną jos krypsnį. Bet pašnekinti jis jos nedrysdavo. Na, kur tu čia. Pranutė lankė high schoolę, o Vituldas buvo atvykęs iš Lietuvos ir dirbo rūbų dirbtuvėje, kaip siuvėjas. Nors dažnai pasitaisydavo, kad žaidžiant lietuviškus žaidimus Pranutė paimdavo Vituldui ir už rankos, pavyzdžiui, šokant aguonėlę; o šokant įvairius kitus ratelius paėmus įsivesdavo ir į vidurį, visvien Vituldas prakalbėti į Pranutę nepradryso.

Taip Vituldas laukdavo savaitė iš savaitės ateinant trečiadienio, kada įvykdavo L. Vyčių kuopos susirinkimai. Vituldo gyvenimas pasidarė daug pilnesnis. Tik gaila, kad ne ilgai teko Vituldui taip džiaugtis. Atėjus Naujiems Metams tapo išrinkta netiksliai valdyba. Ši naujoji valdyba nors gražiai mokėjo pakalbėti ir nors uoliai ragino narius lankyti susirinkimus, bet ji pati to nedarė. Vieną susirinkimą jie sakė, kad tai yra per šalta eiti susirinkimam, nors nariams buvo neperšalta ir gana skaitlingai atsilankė. Pirmininkas šalčiu sąžinę nuraminęs nukiutino pas raštininkę ir ten visą mielą vakarėlį praleido.

Toks pirmininko išsiteisinimas sutrukdė keletą susirinkimų. Pagaliaus ir nariai jau daugiau nesilankė į susirinkimus.

Nariai vis laukė su nekantrumu, kada valdyba šauks susirinkimą. Bet valdyba žiemą teisinosi šalčiu, gi vasarą karščiu ir taip susirinkimai laikyti išėjo iš mados. Pati kuopa liko gyva palaidota. Nors visiems nariams nelaikymas susirinkimų buvo didele širdgėla, vienok nė vienas nedryso atimti iš valdybos autoritetą ir sušaukti kuopos susirinkimą. Didžiausia pagieža buvo tai Pranutei ir Vituldui, nes jau juodviem dabar nebuvo progos pasimatyti.

Pranutei užeidavo ilgesys, kad ji net verkdamas Vituldas būdamas nedrąsaus būdo ir tokios slaptos pagiežos spaudžiamas kumštį sugniauždavo tarytum skelbdamas amžiną kerštą.

Atsiminė Vituldas ką motinėle buvo jam sakius: “Vaikeli, kai nuvažiuosi į Ameriką, prirašyk prie draugijų.” Vituldas išgirdęs apie Susivienymą Lietuvių Rymo Katalikų Amerikoj prisirašė ir prie jo. Pagaliaus prisirašė ir prie Labdarybės. Vituldas pamažu tapo įtrauktas į veikimą ir to kaimiško nedrąsumo nusikratė. Bet vienas slaptingas liūdėsyp spaudė jo jautrią širdį. Vituldas eidavo dabar ir į įvairius vakarus, ir į visokias išėigas, bet niekur Pranutės rasti negalėjo.

Vituldas ir meldavosi ir pykdavo ir juokėsi dėl savo pirmesnio kaimiško nedrąsumo. Bet vakarykščios dienos nesugrąžys. Taip, nesugrąžys ir šio pralaimėjimo. Galvą nulenkęs Vituldas vaikščiodavo ir manė sau, kad jeigu nerasiąs Pranutės, tai jau visuomet gyvensiąs viengungiu.

Dabar Vituldas niekur nerasdavo ramumo. Eina, būdavo, per laukus ir išgirsta ošką bliujančią. Jam išrodydavo, kad jį šaukia Pranutė. Eidamas pro gelžkelį, išgirdęs garvežį, ir tas jam išrodė, kad šaukia Pranutė, Pranutė, Pranutė. Visos mintys, visas veikimas Vituldo buvo nukreiptas Pranutės link.

Buvo Labdarybės Centro paskelbta vieša rinkliava. Visos Labdarybės kuopos stėjo darban. Vituldas buvo kuopos išrinktas kaip rinkėjoms pagelbėtojas. Taip, gelbėdamas joms, galvą nulenkęs, eidamas nuo vienos prie kitos, išgirdo gerai pažystamą balsą: Vituldui, Vituldui, Vituldui! Vituldo galva pakilo ir jau daugiau nenulinko. Trumpam laike Vituldas Pranutės pavardę apmainė į savo. Tokioj kilnioj darbuotėj sutiktuvės padarytos, Dievui patiko. Jų kontraktas užsimezgė amžinu ryšiu. Juos Dievas palaimino ir turtais ir šeima. Dabar Vituldas yra tos kuopos pirmininkas, o Pranutė raštininkė. Kuopos darbuote visi džiaugiasi. Kuopa kyla kaip ant mielių.

Ruduo

Rev. Michael Urbanowich

Comparative Study of Social Life In The 13th and 20th Centuries

(Continued from July 30 issue)

Moreover, every Catholic clergyman was descendant of other classes, because celibacy of the 13th century was established already and enforced in the whole of Western Europe. Therefore natural connection of every clergyman with any of the other classes made it impossible to form from the clergymen a sublime "caste" in a Hindu sense. In Eastern Europe the lower clergy were still married, but because of its inferiority and great economic difficulties, it could not pretend to be the dominant class in society. Nevertheless the distinction between the clergy and other classes was very clear cut. It was pointed out by the Canon Law, by the civil law, by the respect of the people and the life of the clergy. The most distinctive sign of the clergy was, that all its existence, activity and efficiency was based not upon the duty, but upon the "grace": Divine grace and human grace. The clergy in its social and economical relations with all people had two principles: "What you have received for nothing, give for nothing," and "A laborer is worthy of his hire." The services of the clergy were, as they are now, of two kinds: Spiritual and social. The spiritual services were proclaiming of the faith, conferring of the sacraments and explaining of the liturgical rites. The social services were secular education, education of orphans, helping the poor and sick, promoting of culture, civilization and prosperity. The spiritual services were estimated as priceless, but on the other hand in the ordination of every clergyman there was a question of "titulum" of "Jura stolae" and "honestas sustentatio" the confirmation of which may serve the sequent letter of Pope Innocent IV (1243-1254) to the prelates of the Church: "We are grieved to learn that all students, quitting philosophy, to say nothing now about theology, apply themselves to the study of the secular laws and what is still more lamentable, is that, that the bishops in most countries take for benefices and ecclesiastical dignitaries only lawyers and professors of law, who should be excluded if not otherwise commendable. Hence, those who study philosophy remain in want of food and clothing, not venturing to show themselves, while lawyers riding pompously on well-harnessed steeds, robed in silk, glittering with gold, silver and jewels, draw down the indignation of the laity, not only on themselves,

but on the whole church. Anxious to repress this insolence and exalt the study of theology, or at least of philosophy, which even without piety leads to science and diverts from avarice, we order, that in future no professor of laws or advocate, distinguished as he may be in the profession, shall be promoted to ecclesiastical dignities and benefices, unless he is instructed in the liberal arts and recommended by good morals. If any prelate venture to violate this constitution, his appointment shall be null and void, and he shall lose the right, for that case of making one." (The Lives and times of the Roman Pontiffs.) Chevalier Artand de Montar. New York 1869.

Therefore to harmonize the above two principles there was only the generosity of both sides: clergy and its clients. For the love of God and not of the clergy, munificent offerings flowed to the cloisters from the benevolent and voluntarily contributing people. For the same love the clergy poured down to the larger masses of poorer people, being in various needs, received offerings, regardless of their merits or rights, having in mind only one question, "Would there be from it the greater glory of God." And there was the most significant social distinction of the clergy.

In the course of time there became some declinations in the practice, but in the theory the principle remained the same always. This generosity was promoted and regulated by the social service of the clergy, which united with the spiritual services made the position of the clergy in society more certain, more influential, even powerful, quite natural and altogether supernatural.

Second place among the classes was occupied by the nobility. Apparently its position was the most powerful, but the whole of its power was based on the Christian social morality and Christian conceptions concerning authority rooted into society, and therefore was dependent on it. This dependence of nobility is obvious because of its fewness among the classes of society. To the nobility belonged only families of monarchs, princes and landlords. Before the Crusaders in the time of strongest feudalism relations between various houses of nobility and between the nobility and other classes were not seldom irrational and led to the greatest lawlessness, abuses and misunderstanding of the natural position of the nobility in society. (To be continued)

Stasys Pieza, B.A.

Criticism, Reviews, Poetry

"Some books are to be tasted, others to be swallowed, and some few to be chewed and digested."—Francis Bacon

"MUSHY" LETTERS BY THE BUSHEL.

Rudolph Valentino, as he sailed for Europe a year before his untimely death, was quoted by press reporters as saying that he received from 2,000 to 3,000 love letters a week. A record in this matter. It would be interesting to know the relative correspondence of a like nature called forth by the fame of Mr. Jack Sharkey, the Prince of Wales, Mr. John Barrymore, Miss Norma Talmadge, Mr. Jack Dempsey, and many others who are in the hearts of vast numbers of admirers.

Any woman, man, girl and boy who come into light of fame, who "break into screaming newspaper tabloids" are recipients of considerable unsolicited correspondence. In reporting the sensational bath-tub story just recently for the *Chicago Daily Journal*, your writer came into contact with hundreds of letters "the nymph" received from Protestant parsons offering redemption; from young sheiks who sniffed for "hot" romance; from love-sick bachelors, including a local *Chicago Lithuanian doctor*, with proposals of marriage. The lady in the predicament of being tried for a murder of her husband, as was the case recently in New York, received a large quantity of warming epistles by hands unknown to her.

Young misses who write "mushy" stuff to their favorite actors, and the ardent masculine souls who "correspond" with a Bow, a Nazimova, a del Rio are, plainly speaking, in the association which bears the standard, *Nihil est in capite*.

ARE THE MIDDLE AGES DARK?

Were the 13th, 14th, 15th centuries, called the Middle Ages, a period of illiteracy, an age of darkness? For an answer let us read Rev. Michael Urbanowich's thesis on the subject submitted for an M.A. degree at Loyola university, now appearing in the pages of "Vytiis." Indeed, an enlightening treatment of the times Protestants choose to call "dark" is presented by the Marian Father for us to sense the fallacies of the followers of Martin Luther, and to intellectualize the achievements of the most brilliant era of human history—the Middle Ages.

The title of the learned father's work is *Comparative Study of Social Life In the 13th and 20th Centuries*.

SOME WORLD WAR BOOKS.

The World War is still a fruitful source of literature. Battles, the strife of one nation against another, the clash of steel and explosion of shells are some of the subjects for writers to depict tragedy, death; the life of soldiers in camps, the meeting of "buddy" with a certain mademoiselle in some quaint little French town, the song after the Armistice are subjects for authors of joy, love, and life. The war—man against man, fire, sword, death, joy, love, life.

Of the many volumes of World War books, we glance here at twelve. In the field of action there is Mattock, James Steven's unflattering portrait of a private; Rolland's *Mother and Son*, the third volume of the *Soul Enchanted*; *Red Pants*, stories of Marines in France and elsewhere by J. W. Thomason; and *These Frantic Years*, by J. W. Bellah, a story of war's aftermath. John Niles' *Singing Soldiers* catches the negro singing through the war; Joseph Delteil writes the moving epic of the *Poilus*; Bruce Bairsfather in *Carry on Sergeant!* explains and commemorates Old Bill; while Major General Dickman, in the *Great Crusade* gives a history of the American arms in France and H. A. Toulmin renders a like office for the Air Service, A. E. F. The three remaining volumes touch upon diplomatic phrases of the war, its causes and results. They are: *Recent Revelations of European Diplomacy*, by S. P. Gooch; *The Problem of a World Court*, by D. J. Hill; and André Tardieu's *France and America*.

POEMS WE OUGHT TO KNOW.

Lead, Kindly Light.

By John Henry Cardinal Newman (b. 1801, London—d. 1890), controversialist, poet, theologian, essayist, novelist, is by many considered the first man of letters of his time. The nineteenth century—"Age of Newman." Matthew Arnold says, "There needs a miracle of genius like Shakespeare's to produce balance of mind, and a miracle of intellectual delicacy like Dr. Newman's to produce urbanity of style."

Lead, kindly Light, amid the encircling gloom,

Lead Thou me on!

The night is dark, and I am far from home—

Lead Thou me on!

Keep Thou my feet; I do not ask to see
The distant scene,—one step enough for me.

I was not ever thus, nor prayed that Thou
Shouldst lead me on;

I loved to choose and see my path; but now,
Lead Thou me on!

I loved the garish day, and, spite of fears,
Pride ruled my will: remember not past years!

So long Thy power has blest me, sure it still
Will lead me on

O'er moor and fen, o'er crag and torrent, till
The night is gone;

And with the morn those angel faces smile
Which I have loved long since, and lost awhile!

WHAT BOOKS DO WE LIKE TO READ?

We begin another feature in the *Criticism, Review, Poetry* section of "Vytis," with explanations appearing in the above title. We shall strive to find out what books the members of our organization read. Send to the writer of this section the opinion of some books you have read, and it shall be published. The conditions are: state your name and address of residence, occupation, education, tell number of council you are a member.

Write to Mr. Stanley Pieza, 6933 S. Rockwell Street, Chicago, Ill.

After some "friendly rubbing," argument, I finally persuaded my wife, Mrs. Anne Regis Pieza, to submit her list of best books.

"As the best piece of fiction," she says, "I pick *The Scarlet Letter*, by Thackeray. I believe the plot of the work is humanly interesting, the characterization is superb, the composition is polished, and the narration and description are very vivid. I also like *Silas Warner*, by George Eliot; *Merchant of Venice*, by Shakespeare; *Imitation of Christ*, by Thomas a Kempis. To my estimation, *The Cloister and the Hearth*, by Charles Reade, is a masterpiece of the author, and I believe his imagination grasped the social conditions of the fifteenth century. I like this work very much because the author strived to reflect life as a working of mind and heart."*

I told her I did not think much of Arlen's *Green Hat*, a very modern fiction story, and she "gave me a piece of her mind" to the effect that I agreed the story was a marvelous work, and to the ultimate effect which resulted in my complete silence. Such is married life.

*) The editor is of the opinion that it is a clever piece of propaganda against the celibacy of the Roman Catholic priesthood.

Stasys Kirtiklis

O Sacred Vilna!

On the clear sands of History I see the numerous footprints of Thy foe, weighed deep with his spoils of rapacious and internationally lawless plunder,—Thee! O sacred Vilna! How in holy reverence and quiet I pause here to meditate on each print whose feet ultimately bore Thee (not like the bearing of the Infant Jesus in the most faithful and loving guardianship of Joseph and Mary over the cold sands of Judea into Egypt), victim, to its blazing palace of nationalistic whim and caprice. I see Thee now in that spacious edifice of pleasure a lean, wearied form, scarce self-supporting, cold and alone. I feel now the only warmth that Thou dost—the blush that rushes to Thy cheeks—the redness of roses amid the paleness of lilies! Like a frail vessel upon the mutinous seas, Thou, O Vilna, art all unrest amid these proud plunderers bathing in the overbrimming chalices of innocent blood and patriotic tears, basking in the sunshine of the world's injustice! Ah! veritably, an autumnal leaf in the wintry winds, a waft of springtime fragrance in the breath of storms! There is no one like Thee to-day! God's creation claims nowhere a second Vilna! Oh Vilna! How Thy sufferings pierce the utterly patriotic sensitiveness of my heart! But cheer! in my patriotic burning I most clearly descry in the smoke pouring forth from the faithful chimneys of Thy humble homes another Kosciusko, a second Vytautas, a masterly Mickiewicz, a colossal Sienkiewicz, a holy Casimir! They are all arrayed in the uniforms of the Tricolor—proud and happy, yea blessed! to return once more to that Land whose nature, songs, customs and speech were ever so dear to them! Yes, I hear them clearly and, unmistakably, boldly testifying their loyalty in the presence of the defying foe: "We are Lithuanians and none but! No command from Vilna's sacred lips will be too pressing! We mean *Restoration! Rightful, Honorable, Due Restoration!*"

Vilna shall, before the sunset rends with its crimson colors the peaceful grayness of the western skies, be safe in the warm embrace of Her true, solicitous Guardian and Mother, Lithuania! To arms! We mean *Restoration! Rightful, Honorable, Due Restoration!*

Yes, Vilna, with these loyal, loving breasts I, also, will join mine. With the gorgeous colors of Thy sighing sunset I'll ascend Thy greatest mountains and, there, upon those mighty, colossal brows I'll paint, in meaning unmistakable,

the drama of my love for Thee! If these colors fail my bidding I'll provoke Heaven's mightiest rainbow and command it to encircle Thy virgin, maiden waist with colors of sacred guardianship. From this girdle then I'll take those precious hues enshrined and fill in the outlines of my love for Thee! And if these should fail, I'll gather the oozings of my last blood and offer it, dying, to the dregs to Thee! Yes, Vilna, Thou must live, *restored!*

No calm reigneth now
Upon Thy brow,
O sacred Vilna mine!
But deepest unrest
—Thy accompanying guest—
Doth sorrows Thine enshrine!
If peace came to Thee,
Like light'ning 'twould flee,
Too cold Thy abode would be!
Peace loves but the brow
That warmth can bestow!—
So peace, Vilna, fleeth from Thee!

Restoration!

Cheer Vilna! out of our breasts the song
Of Restoration rushes forth:
"We mean to revenge but the wrong
That with the fury of the north
Took from Thee Thy pearl most prized
And cast it to the world despised!

For this pearl we arm,
Nor death's shrill alarm
Will bewitch our footsteps away!
"Restoration we must,
On Descension to dust!"
Hurrah! 'Tis Vilna's Restoration Day!"

The Duty Page.

Now I fully realize that we are all (or practically all) citizens of these most wonderful United States—therefore the fact of pledged loyalty to them on our part is consequent. Truly, we can't, as citizens of America, do as much for Vilna as our Lithuanian loyalty sometimes would provoke, but we can do a great deal for Vilna—ever being strictly loyal to the Stars and Stripes! We can (and we should!), for instance, pray for Vilna. What is more salutary to any cause than prayer?! When we pray for Vilna (for Her rightful restoration to Lithuania) we are only praying, directly, for national peace but, indirectly, for universal peace! For, be what may: "We'll rest not without Vilna!" If Vilna is not restored the surviving Lithuanians will surrender no unfulfillment of patriotic-born intentions!

Remember that, ye, who are at the sacred helm of universal peace! Vilna was *born ours*, was *nourished ours* and *will only die ours!* Though we Americans of Lithuanian descent may not take up shot and shell to storm the lines of our foe, nevertheless, we should and we will have recourse to other less direct means! We will pray for Vilna and Her future! We will ever be proud and ready to admit that we are of Lithuanian blood and we will defend, inasmuch as we are able, Her good name among foreigners! We will be practical lovers of justice and right. Therefore we will do all we can for the justice and right of Vilna's case without infringing any phrase or sentence in the sacred constitution of these, our United States.

Yea, Knights, our duty is most sacred! Let us pray often for universal peace, for there can be no such peace if national peace be wanting. We are on the right side; our cause is most just. Therefore with unified acclaim let us practically shout with Lithuania's great poet Vaičiūnas: "Yea Nations, we'll rest not without Vilna!"

—o—
Ona Rudžiukė

VISION OF THE WOUNDS.

Two hands have haunted me for days,
Two hands of slender shape,
All crushed and torn, as in the press is bruised
the purple grape.
At work or meals at pray'r or play
Those mangled palms I see,
And a plaintive voice keeps whispering,
"These Hands were pressed for thee."
"For me, Sweet Lord, for me?"
"Yea even so, ungrateful child,
These Hands were pressed for thee."

Through toil and dangers pressing on,
As though a fiery flood,
Two slender Feet beside my own,
Mark every step with blood.
The swollen veins, all rent with nails,
It breaks my heart to see
While the same sad voice cries out afresh,
"These Feet were pressed for thee."

—o—
Jonas J. Plytaitis

O SUN...!

O golden in rising, silver in flight,
Crimson in setting, O master of light,
How like a diamond high in the sky
You sparkle benediction to every eye!

Pastabos ir Apžvalga

Pašelpos skyriumi pagelbėsime. Prieš keletą metų mūsų organizacija įvedė pašelpos skyrių. Iš pat pradžių buvo pavaryta stipri agitacija iš Centro, o kas svarbiausia, kad kuopose atsirado pasišventusių darbuotojų, kurie prisipybę kalbino narius rašyti į pašelpos skyrius. Daug įsirašė. Ir kodėl ne? Mokestys į visus tris skyrius, palyginus su gaunama pašelpa, buvo nedidelė, labai prieinama. O čia liga gali netikėtai užėiti, ar nelaimėj susižeisti. Gaunama pašelpa, jei ne visus, bent žymią dalį iškaščių galima padengti. Rūpestingiems, pasišventusiems darbuotojams nesunku buvo įkalbėti narius-es įsirašyti į tą skyrių. Atsirado ir moksleivių, kurie įsirašė.

Tada Centran įplaukė keletas šimtų dolerių ir ant laimės, berods, nė vienas nereikalavo pašelpos. Tie keli šimtai dolerių žymiai pagelbėjo Centrai persiristi prieš finansinius sunkumus. Gi nariai irgi buvo patenkinti. Jie ne auką davė Centrai. Kiekvienas jų būtų gavęs ligoj pašelpą ant pareikalavimo, bet ir jų pačių džiaugsmui, mūsų jauniems nariams neprisiėjo reikalas pašelpos prašyti.

Dabar beliko visai nedaug narių pašelpos skyriuje. Jeigu būtų užsilikę tiek pat kiek iš pradžių prisirašė, šandie gal nebūtų reikėję dejuoti finansinėmis bėdomis. Pasimokykime iš savo patyrimų. Visi darbuotojai bei darbuotojos sukibkime į darbą pilnai atgaivinti, praplėsti savo pašelpos skyrių. Ruoškime jėgas kuopose, prašykime reikalingų informacijų iš Centro. O tas darbas bus naudingas mūsų Centrai ir patiems nariams-ėms.

Tunney yra vytis. Palikęs sunkiojo svorio kumštynių šampionu ir ant toliaus James Joseph ("Gene") Tunney yra vytis, tik ne mūsų organizacijos narys, Lietuvos vytis, bet Kolumbo Vytis (Knight of Columbus). Jis priklauso prie Greenwich Council, New York'o mieste, kur yra ir gimęs. Patys Kolumbo Vyčiai giria jį kaip idealų savo vytį, kilusį iš tipiškos airių katalikų šeimos, auklėtą parapijinėj mokykloj.

Ekskursantams sugrįžus. Kai-kurie mūsų nariai, darbuotojai išvykę Lietuvon su L. Vyčių ekskursija jau sugrįžo, kiti jau kelyje, arba ruošiasi grįžti. Iš Centro Valdybos, pirmininkas Kazys Viesula jau darbuojas Rytuose, raštininkė Adelė Rubliauskaitė, sulyg vėliausių žinių, ruošėsi išplaukti Amerikon spalio 17 d. Centro dvasios vadas kun. J. Simonaitis jau Amerikoj.

Visi dalyvavusieji toj ekskursijoje daug ko regėjo, girdėjo, patyrė. Jie grįžta kupini įspūdžių,

daugumoj malonių. Jų kiekvienas gali daug ko įdomaus, pasigėrėtino, mums pamokinančio, papasakoti.

Ir kodėl nesudaryti progos tiems mūsų darbuotojams ekskursantams pasidalinti su visais nariais tomis įdomiomis, ekskursijoje įgytomis, žiniomis, įspūdžiais? L. Vyčių Chicagos Apskritys jau praveda kelią. Jis kviečia buvusį Centro dvasios vadą gerb. kun. Dr. J. Navicką su paskaitomis kuopoms tame Apskritij. Ir kiek teko patirti, gerb. kun. Navickas greičiausia apsiims, nors darbas Marijonų sparčiai augančioj kolegijoje reikalauja iš jo, kaip vedėjo ir mokytojo, daug laiko ir energijos pašvesti. Einant spaudon gauta žinia, kad Naujos Anglijos Apskričio pirmininkas, kurs yra kartu ir Centro pirmininkas, jau važinėš su prakalbotomis Naujoj Anglijoj.

Kiti apskričiai taipgi turėtų pakviesti savo darbuotojus-as dalyvavusius ekskursijoje laikyti paskaitas kuopose. Prie progos gal būtų galima suorganizuoti naujas kuopas, netik sužadinti apsnūdusias, didesnį ūpą sukelti bujojančiose.

Naudokimės progomis. Darbas pataikytas gerame laike netiek reikalauja pasišventusio darbo ir atneša daug didesnius, gausesnius vaisius, negu darbas veikiamas nepatogiu, nevykusiu laiku, ne prie tiek geros progos.

Mergaitės geresnės. Iš Kanados pareina statistinių žinių, kad skaičius berniukų prasižengiančių prieš įstatymus auga, gi mergaičių puola. 1925 m. tenai berniukų prasikalto 8,064, o mergaičių—675; gi 1926 prasižengusių berniukų pasirodo 8,245, o mergaičių tik 601. Įdomu būtų patirti kokios įtakos ten veikia vieny prasižengiančių skaičių sumažinti, o kitų padidinti. Kita vėl, visuomenei sveikesnis apsiereiškimas, kad prasižengiančių skaičius mažėja mergaičių tarpe, nuo kurių labiau, negu nuo berniukų, priklauso geras ar blogas išauklėjimas būsimųjų gentkarčių. Juk motinos įtaka stipriau paveikia į vaiką negu tėvo.

Centro reikalais. Per virš tris mėnesius laiko neturėjom su savim trijų labai svarbių Centro valdybos narių: dvasios vado, pirmininko ir raštininkės. Dar laimė, kad Centro raštinės vedėju palikta labai rūpestingas žmogus p. Jonas Červokas. Tuotarpu buvo užėję labai didelių sunkumų, kurių dalis prašalinta, dalis atidėta ant toliau. Prie kai-kurių dalykų palengvinimo daug prisidėjo pasišventęs darbuotojas Antanas Petruelis, spaustuvės direktorių pirmininkas.

Visiems Centro valdybos nariams sugrįžus iš ekskursijos Lietuvon, reikia tuoj visiems pažinti dalykų stovį Centre, kibti į "rodą," daryti pasitarimus. Jeigu visiems Centro valdybos nariams negalima suvažiuoti į vieną vietą vienu laiku, tai

gal vien rytiečiai Centro valdybos nariai suvažiutu ir pasitartę, vakariečiai irgi, ir gal surastų ir išrištų kai-kuriuos sunkiuosius klausimus, išrastų priemones kaip vieną kitą sunkumą prašalinti, kad galėtume lengviau atsikvėpti, eiti tiesioginiai prie savo idealų, obalsio vykinimo gyveniman.

Padėka už gražius širdies jausmus ir dovanas. Dabartiniam redaktoriui sugrįžus prie "Vyties" redagavimo daug darbuotojų, ypač bendradarbių, atsiuntę jam gražius ir nuoširdžius sveikinimus su linkėjimais. Tą patį reikė tie, su kuriais redaktoriui teko asmeniškai sueiti. Prie to gi jo malonūs chicagiečiai (ir ciceriečiai) draugai sudėjo jam gražias dovanas ir kilnios širdies darbuotojų susirinkime nesitikėtai jam įteikė. Tokie dalykai suteikė redaktoriui daugiau ištvermės, paskatino prie didesnio pasišventimo, kad ir labai sunkiose apylostose, dirbti, triusti mūsų brangios organizacijos, mūsų kilnaus jaunimo labui. Už tuos visus malonumus, už gražius širdies jausmus, brangias dovanas, redaktorius iš savo širdies gilumos dėkoja.

Redaktorius nedalyvavo ekskursijoje. Kai kurių mūsų narių yra manoma, kad dabartinis "Vyties" redaktorius buvo išvažiavęs su L. Vyčių ekskursija Lietuvon. Ir buvo pamato taip manyti: Laivų kompanijos brošiūrėlėse buvo skelbiama, kad "Vyties" redaktorius, kartu su Centro pirmininku, vadovaus ekskursijai, ir redaktorius, dar prieš ekskursiją, buvo pasitraukęs nuo "Vyties" redagavimo. Bet, dalykai vyko taip, kad redaktorius nedalyvavo ekskursijoje, ir yra jam daug ko apgailėti.

Daugiau bendradarbių. Gerb. kun. Ig. Abromaitis, M.S., atsiuntė "Vyčiui" poezijos (ar išpėsitate kuri?) ir straipsnį "Žaismės-Sportas," kurį neužilgo patalpinsime "Vytyje."

Chemikas Petras Atkočiūnas, B.S., mums pridavė straipsnį "Kvepalai." Galite suprasti kam šis rašinys bus labiausia įdomu.

Bern. Balčiūnas, kurs neužilgo baigs vaistininkystės mokslus, pasižadėjo kart-kartėmis ši bei tą parašyti.

Buęs "Vyties" redaktorius, vaistininkas ir poetas Kazys Jonaitis pasižadėjo neužmiršti "Vyties" skaitytojų—poezijos ir straipsnelių jiems pateikti.

Mūsų senas bendradarbis, esperantininkas Kazys Vidikauskas jau yra "Vyčiui" prisiuntęs vieną rašinį ir dar šio to ruošia.

Kun. Vik. Mikaitis jau ilgai mąsto ką čia tokio parašyti "Vyčiui." O gal jau rašo?

Tas humoristas Kazys Gervilis, kurs moka ir ką nors rimto parašyti, dažniau paimsiąs plunksną į savo pirštus, Vyčių naudai.

Zofija Kiupelis netik moka gabiai L. Vyčių 35 kuopai vadovauti, bet turi ir miklią plunksną. Ne, neišduosime jos.

Kasžin ar išpėsitate kuo tas gabus korespondentas Zigmas Vyšniauskas pasirašo po savo rašiniiais?

Laukiame, laukiame ir nesulaukiame daugiau korespondentų iš Naujos Anglijos. Daug ir senesniųjų nustojo rašyti. "Vytis" įsileis Jumis.

—o—

Kokia Tamstos Nuomonė?

(Redakcija neatsako už nuomones, išreikštas šiame skyriuje)

ATSAKYMAS Į "KALBĖKIME ATVIRAI"

"Vyties" Nr. 13-me p. K. J. Gervilis labai gražiai prirodo reikalą kalbėti atvirai. Bet po to štai kaip išsireiškia: "Kad ir dabartinę valdybą paėmus, matome neiškumų. Nežinome kas pirmininko pareigas eina, nė raštininko, nė kitų. Jie išvažiavo į Lietuvą su Ekskursija, o Vyčių reikalai liko Amerikoje."

Gi Lietuvos Vyčių konstitucijos X-me skyriuje (Centro Valdybos Priedermės), 3-me punkte yra pažymėta: "Pirmininko padėjėjas padeda pirmininkui pildyti jo priedermes ir užima jo vietą kuomet tas laikinai prasišalina."

Apgailestauju, kad mūsų organizacijoje esama tokių narių, kurie vis ieško kliūčių, nesuprasdami mūsų brangių įstatų.

K. J. Viesula.

MANO NUOMONĖ.

Pereitame "Vyties" num. pareiškiau nuomonę apie viešą pasikalbėjimą per organą "Vyty"; šandie pakalbėsime apie mūsų Centro Valdybą ir komisijas.

Niekas neužginčys, kad L. Vyčių Seimas kas meta išrenka į Centro Valdybą apie pusantro tuzino asmenų. Jų visų užduotis yra dirbti L. Vyčių organizacijos naudai. Visi išrinktieji Centro Valdybos nariai per Seimą pasižada dirbti su didžiausiu pasišventimu minimai organizacijai. Bet nespėjo parvažiuoti iš Seimo kaip Centro Valdybos nariai užmiršdavo savo pareigas. Tas pamiršimas savo užduoties, L. Vyčių organizacijai padarydavo žalos.

Paimkime pavyzdį: Seimas išrenka Literatinę Komisiją. Tos minėtos komisijos kai-kurie nariai per visus metus neparašo nė vieno straipsnelio į organą "Vyty." Čia atrodo, kad jie savo pareigas yra pamiršę arba mažai jiems rūpi organizacijos reikalai.

Netik Literatinė Komisija pamiršo savo užduotį, bet pamiršdavo ir kiti Centro Valdybos nariai. Sakysime: Centro Raštininkė per ilgą laiką neišdavė atskaitos. Nariai nieko nežino kaip organizacijos reikalai stovi, gerai ar blogai. Centro pirm. ir Vice-pirmininkai tame svarbiame dalyke nieko nesakydavo. Bet galima spręsti, kad jie pamiršdavo arba mažai tesirūpindavo organizacijos reikalais. Tokiu būdu mūsų organizacija išpalengvo te galėjo augti.

Tai tokia tvarka buvo praetyje. Ateityje turėtų būti geriau. Man rodos, ar nevertėtų visiems nariams gerai apie šį dalyką pagalvoti ir pasakyti ką kas mano viešai per organą "Vyty." Jeigu viešai kalbėsime ir nuoširdžiai dirbsime, Vyčių organizacija greitai daaugs iki dvidešimt tūkstančių narių. Tad visi it vienas žengkim prie darbo pirmyn.

K. J. Gervilis.

Captain Stephen Darius

LITHUANIAN PATRIOT FIGHTS FOR FATHERLAND WITH DISTINCTION.—FAMOUS AIR PILOT.

EDITOR'S NOTE: Since his return to the United States, Capt. Darius has led a somewhat adventurous life. He pops up here and there unexpectedly, mostly as an air pilot, always, in one way or another, serving the cause of the Lithuanian nation. True to his adventurous spirit, he appeared unexpectedly in South Bend, Ind., training air pilots, and entered the air races as pilot from New York to Spokane, Wash. In the race he piloted the aeroplane Miss South Bend in which he flew from South Bend to New York successfully and from there started nicely for Spokane, Wash. Unfortunately, before reaching Chicago, the oil began to leak from the engine of the plane, and at Chicago Capt. Darius was advised to abandon the race.

It was in South Bend while preparations were being made for the race that Capt. Darius was instrumental in giving a lot of publicity for our nationality. Subheads in large letters attracted one's eye: "Lithuanian war ace to pilot Miss South Bend," "Adventurer sees action in American and Lithuanian armies overseas during last 10 years," and other similar ones.

The following article was published in the South Bend (Ind.) Tribune, Sept. 15, 1927, a few days before the race from Roosevelt Field, L.I. to Spokane, Wash. began. We ought to be well-informed about our patriotic men who, in their own humble way, are doing interesting and wonderful work for our cause.

Soldier of fortune, adventurer, rebel and celebrated war ace, fearless almost to foolhardiness, yet modest in speech, quiet in tone, conservative in bearing—such are the enigmatic impressions which Capt. Stephen Darius, pilot of Miss South Bend, The Tribune and the Chicago Flying service entry in the \$50,000 air derby across the continent, left with The Tribune reporter following his interview with him this morning in the latter's room at the Oliver hotel.

His was the story of a rich, fascinating, colorful life—the story of dangers defied and of honors won, the story of a romantic hero such as fires the imagination.

Reticent, seemingly averse to publicity, nevertheless courteous and gentlemanly in his attitude toward the reporter, Capt. Darius, the man who has shrugged his shoulders at death hundreds of times on the war seared fields of Europe and on those of his fatherland, Lithuania, deprecatingly expressed the opinion that he had little to tell of his life that would interest the American public.

Born in Lithuania.

He was born in Lithuania in 1897 and came to this country with his parents when he was four and one-half years old. Chicago was selected by the immigrants as their future home and it was there that the young Stephen was reared and educated.

His first experience in aviation came when he was a mere boy of 15. The Wright brothers were then experimenting with their planes in Chicago and young Stephen, attracted by the glamour of the thing, was a constant frequenter of the Wright brothers' shop where he finally was given a minor job as errand boy. He was an apt student, however, and quickly learned many details of aviation and the methods of flying planes.

He continued his study of aviation during his school days in the Lane Junior college of Chicago until 1917 when he enlisted in the first regiment of the Illinois field artillery, later changed to the 149th field artillery and made a part of the celebrated Rainbow division, which was one of the first volunteer forces to see action during the world war under American colors.

Fights With U. S. Forces.

He participated in all major encounters on the front, miraculously escaped death hundred of times; and, then, following the armistice, served with the army of occupation on the Rhine.

He was finally discharged from the United States army in 1919 and returned to Chicago where he entered

CAPTAIN STEPHEN DARIUS

the University of Chicago in 1920 and was assigned to the Reserve Officers' Training corps. During his first quarter in school, he was offered a commission in the Lithuanian field artillery while that country was fighting the bolshevik and Polish invasions.

Predominated by the spirit of adventure, he accepted and quickly sailed for the battle fields of Lithuania, serving in all battles against the bolsheviks with the artillery. Later he was transferred to the air corps as an observer for the artillery. That was in 1920. The following year he was commissioned a full-fledged pilot and then began his career in the air.

Becomes Celebrated Ace.

In time he became one of the most celebrated aces in the service, participating in hundreds of skirmishes over the enemies' lines and engaging in air battles, thousands of feet over the earth, with Polish and bolshevik airmen.

After Lithuania had gained its freedom, the then Capt. Darius was released from the service in 1923; but the battle spirit had become a part of him, he joined a group of peasant insurrectionists at Memel (Klaipėda), Lithuania, as assistant commander and again fought the bolsheviks and Poles. Once more the cause for which he was risking his life, was successful and the little principality set up its independent government, later joining Lithuania, the mother state.

Following the amalgamation, he was appointed by the Lithuanian government as a purchasing expert for Wicker's machine guns in England. Returning a few months later to his native land, he became a member of the Lithuanian air force in the first pursuit squadron, serving in that service from 1923 to 1926.

Introduces American Sports.

During his spare moments, he devoted himself to missionary work in organizing American athletics in Lithuania, writing two books on the subject in the Lithuanian language.

America called him in the spring of this year, returning to Chicago where he purchased a plane of his own and flew over every section of the country. Within a month, he obtained a transport pilot license.

Plans for the New York city to Spokane, Wash. air derby were then being discussed and he devoted all of his energies to enter the race as an individual. Lack of finances, however, soon induced him to seek connections with commercial companies; and it was during the preliminary arrangements of The Tribune and the Chicago Flying service to enter a plane in the cross-continent dash, that Capt. Darius became a possibility as pilot. He was finally engaged this week when all plans had been completed.

And such was the story that this picturesque adventurer modestly thought was not worth the space of public print!

Nuo Ekskursantų Apie L. Vyčių Ekskursiją**CENTRO RAŠTININKĖ RAŠO IŠ LIETUVOS**

L. Vyčių Centro raštininkė Adelė Rubliauskaitė rašo iš Dainių, Lietuvoj, rugp. 22 d.: "Laikas begalo greit bėga Lietuvoj. Jau greit prisiartins laikas kada reikės išvažiuoti, o dar taip noriu ilgiau pasilikti. Man begalo patinka Lietuvos gyvenimas. Negaliu atsidžiaugti Lietuvos gamtos grože. Jaunimas yra simpatingas, žmonės sveitingi, labai vaišingi."

Ji labai apgaili, kad ekskursija iširo Lietuvoj.

Išplauks Amerikon su p. M. Grybaitė rugsėjo 20 d. Toliau rašo: "Trankausi nemažai po Lietuvą ir ramiam poilsiui mažai tenka laiko, bet geras oras ir geras valgis eina mano sveikaton."

Ji įsigilino ir į Lietuvos politiką, padarė daug pažinčių su svarbiais Lietuvos veikėjais, dideliais politikais.

Rugp. 31 d. p. Rubliauskaitė rašo iš Radviliškio: "Laikas svečiuotis Lietuvoj užsibaigė. Jau reikia 6 d. rugsėjo grįžti į Western Electric Co. dirbti, o aš dar esu Lietuvoj. Taip nenoriu greit grįžti."

"Pavasarininkai pasitiko mūs laivą "Lituania" specialiuose laiveliuose Klaipėdoj, su orkestra, su lietuviškomis vėliavomis ir lietuviškais parašais. Mūsų ekskursantus perėmė tokis ūpas, kad iš to džiaugsmo bėgom tai į vieną galą laivo, tai į kitą ir kiekvienas sutikęs kitą vis pasakojom savo jausmus, kurių nebuvo galima žodžiais išreikšti, tik viens kito akyse matėme ašaras. Aš niekuomet neužmiršiu pirmos dienos priplaukimo prie Lietuvos kranto."

"Mes buvome priimti kuopuikiausiai ir aš tik jaučiau, kad mes neužsitarnavome to viso. Mes Amerikoje niekuomet negalėtume padaryti tokio pasitikimo ir tiek daug minios sutraukti—tūkstančiai žmonių laukė mūsų ant kranto."

"Pavasarininkai—ės labai įdomavo Vyčiais. Jie visur mumis visu kuom kiek galėjo rūpinosi..."

"P-lė Grybaitė ir aš nutarėva pamatyti kas tik galima Lietuvoje. Mudvi būsiva gal daugiausia Lietuvą apvažinėjusios. Mudvi dar ketinam kartu pasiekti Vilnių, jei pasiseks gauti vizą iš Rygos."

"Čia litai greit išbėgioja iš kišenės. Mudvi dar norime pasiekti Berlyną ir Paryžių, jei išsteksime dolerių."

"Pavasarininkų Centro Valdyba buvo vienu kartu išvažinėjus iš Lietuvos, bet jų veikimas eina gerai. Prof. Eretas dar tebėra Šveicarijoj, p-lė Labanauskaitė buvo Vokietijoj, kiti kitur. Mūsų Centro Valdybos nariai beveik visuomet kaip ir išvažinėję, nes beveik visi toli nuo viens kito gyvena."

"Labų dienų Vyčiams bei Vytėms.

Adelė."

SHORT AND SWEET.

Arrived with the K of L excursion in Memel.

The K of L excursion was the largest.

Prominent men of Lithuania boarded the ship "Lituania" and conveyed the greetings of President Ant. Smetona and active Lithuanian organizations.

That military band certainly "hit it up."

Prof. Juozas Eretas was there to greet us, but he forgot that Lithuanian delicacy "skilandis."

The customs officials were on hand dressed in their snappy uniforms.

5,000 people were on shore to greet us.

I'll say that Lithuanians are open-hearted!

Oh! that banquet at Rytas Hotel.

Good banquets always end A.M.

June 28—we visited the city of Memel (Klaipėda).

K of L's decorated the graves of heroic Lithuanian soldiers who gave up their lives fighting foes in order to regain the Memel district.

All aboard for Dotnuva where the Lithuanian Agricultural College is located.

Prof. Eretas was the life of the party.

Every station had its group of Pavasarininkai to greet us.

Those flowers were sweet.

Our president Mr. Viesula represented us at every station with a speech.

That band at Mažeikiai can play with their horns filled with rain water.

12 midnight.

Of course, we celebrated St. Peter and Paul names-day.

Who pulled the emergency that stopped the train?

Now—Dotnuva. We reached our destination.

Lazda.

(To be continued)

LIETUVOS PREZIDENTO PADĖKA.

Lietuvos Pasiuntinybė 2622 16th Street N.W.
Washington, D. C.

No. 1060 1927 m. rugsėjo mėn. 16 d.

Lietuvos Vyčių Centrai,
4736 So. Wood St.,
Chicago, Ill.

Remdamasis Lietuvos Prezidento Kanceliarijos Viršininko šio mėn. 2 d. N. 4010 raštu, šiuo turiu garbės perduoti Pono Antano Smetonos, Lietuvos Respublikos Prezidento, nuoširdžią padėką Lietuvos Vyčiams, kurie savo Seime, įvykusiame š.m. birželio mėn. Elizabeth, N.J., kablegrama pasveikino Poną Prezidentą.

Reiškiu tikros pagarbos,

M. Bagdonas,

Pasiuntinybės Sekretorius ir
Chargé d'Affaires a.i.

MB:AA

IŠ KNYGOS "AMERIKOS LIETUVIAI" LEIDĖJŲ KOMITETO DARBUOTĖS.

Šiuo pranešu visuomenės žiniai, kad knygos "Amerikos Lietuviai" turinio pagerinimo deliai yra sudarytos dar dvi komisijos:

1) Muzikų Komisija: iš pirm. p. A. Pociaus ir narių: kun. Ig. Čižausko ir p. J. Čižausko.

2) Ekspertų komisija iš: pirm. p. Šimučio ir narių: ponios A. Nausėdienės, p. Sakalienės ir p. Zdankaus.

Taipgi pranešu, kad pilnateisium nariu į Literatinę Komisiją teikėsi įeiti kun. J. Miliauskas iš Wanamie ir patarėjų tarpan dr. A. Račkys, kuris jau labai daug naudingų ir brangių suteikė žinių knygos turinio pagerinimui.

Kun. S. Draugelis,

Leidėjų Kom. Pirm.

Kas Jaunimo Veikiama

CENTRO PIRMININKO MARŠRŪTAS.

L. Vyčių Centro ir Naujos Anglijos Apskričio pirmininkas Kazys Viesula su prakalbomis lankys Naujos Anglijos lietuvių kolonijas. Jis neseniai yra sugrįžęs iš Lietuvos, kur vadovavo Liet. Vyčių ekskursijai ir turi daug įdomių žinių netik iš nepriklausomos Lietuvos, bet ir iš tos dalies, kuri yra lenkų pavergta, iš mūsų tėvynės sostinės Vilniaus. Netik patys Vyčiai lankytis jo prakalbas, bet ir kitus traukite į jas.

DO NOT PUT OFF UNTIL TOMORROW.

During the past year monthly dues have been received very rarely at our headquarters in Chicago. There seems to be a tendency among many K of L members to overlook their dues, or lag in their payment.

I wish to state that the printing of every edition of "Vytis" must be paid before its publication.

We want our "Vytis" semi-monthly and regularly, so let's be punctual and pay our dues at once.

K. J. VIESULA,

L. Vyčių Centro Pirmininkas.

BROOKLYN, N. Y.

Zujaus sutuoktuvės.

Rugsėjo 8 d., Šv. Jurgio bažnyčioj, įvyko iškilmingos Mato Zujaus sutuoktuvės. Gerb. kun. kleb. N. Pakalnis, asistuojant gerb. kun. P. Mežviniui, amžinai sujungė p. Zujų su p. Kaze Tamošiūnaite. Pabroliu p. Zujui buvo p. A. Visminas, o pamerge p. T. Plakaitė.

Vakarienė. Po iškilmingų jungtvių visi suvažiavo į vakarienę, kuri buvo surengta p. Saurusaičių namuose, Brooklyne. Vakarienėj dalyvavo gražus būrelis Zujaus draugų inteligentų, jų tarpe buvo ir gerb. kleb. Pakalnis. Per vakarienę pasakyta daug kalbų ir išreikšta širdingų jaunai porelei linkėjimų.

Visi Vyčiai p. Matą Zujų gerai žino. Jis daugelį metų jiems pasišventusiam dirbo, ir dabar kiek galėdamas prisideda prie Vyčių darbuotės. Jis "Vyčių" gambiai redagavo per daugelį metų. Organizacija gerai suprato jo pasišventimą Vyčiams ir todėl išrinko jį garbės nariu. Dabar jis sumaniai redaguoja savaitraštį "Garsą," organą didžiausios amerikiečių lietuvių katalikų organizacijos.

Gi p. Zujienė-Tamošiūnaite yra neseniai atvykus iš Lietuvos (apie porą mėnesių), kur mokslus ėjo ir darbavos lietuvių jaunimo tarpe. Ji pasižymi savo inteligentiškumu, rimtumu, širdies kilnumu, dorumu ir prisirišimu ir meile savo tautos.

Koresp.

L. VYČIŲ CHICAGOS APSKR. SUSIRINKIMAS.

Rugsėjo 9 d., L. Vyčių Chicagos Apskričio mėnesinis susirinkimas įvyko prie Vyčių 112 kp., Marquette Manor, Šv. Kazimiero kapelionijoj. Susirinkimą su malda atidarė pirm. Ig. Sakalas. Senajam raštininkui resignaciją prisiuntus, į jo vietą išrinko p. I. Lukošiuūtę.

Raportai: Pikniko komisija pranešė, kad piknikas įvykusis Labor Day vidutiniai nusisekė. Lavinimo ratelio komisija, susidedanti iš pp. J. Grušto, Ig. Sakalo ir J. Juozaičio, pranešė, kad ratelis organizuojamas pilnu spartumu ir Chicagos Vyčių kuopos pilnai pritariančios pasiskirdamos po porą narių.

Nauji nutarimai: Išrinktas įgaliotinis Juozas Mickeliūnas prie Lith. Chamber of Commerce, kurs rengia Jack Sharkey'ui pagerbtuves. Nutarta turėti baseballininkų pagerbtuvių vakarėlis 28 d. rugsėjo; į komisiją patapo Ig. Sakalas ir S. Šimulis. Išrinkta šokiams komisija iš p. Jančiaus, Višniausko ir p. Lukošiuūtės. Išrinkta komisija rengimui būsiančio L. Vyčių seimo 1928 m.: J. Mic-

keliūnas, Pr. Zdankus, Z. Jurgaitė, Br. Vaitkaitė, ir J. Damkus.

Nutarta turėti maršrūtą pas L. Vyčių Chicagos kuopas, kviečiant gerb. kun. Dr. J. Navicką, kuris kačių yra grįžęs iš Lietuvos. Palikta valdybai.

Valdybos pranešimai: Muzikas A. Aleksis kreipėsi dėl "Klaipėdos Julės" repertuaros. Palikta valdybos nužiūrai. Pranešta kaslink Moterų Sąjungos iš Lietuvos atstovės p. Pr. Pikčilingienės atsilankymo.

Valdyba pakvietė gerb. kun. Baltutį tarti keletą žodžių. Ir neapsivilta. Savo turininga kalba daug pamokinimo suteikė sus-mo dalyviams.

Šis sus-mas buvo labai skaitlingas delegatais. Sekantis įvyks South Chicagoj, prie 114 kuopos.

A. B.

CONNECTICUT DISTRICT OUTING.

September 10, 1927. A gala time was had by the members of the Waterbury, Hartford and New Haven lodges at the picnic at the Pequonic Club on Farmington River.

Games were played, baseball being the main event. Tennis was a close second, but horse-shoe pitching was enjoyed by all but those who had rheumatism in the eyes.

Dancing followed the games. It is a very wonderful thing how the members from different cities mingled together and formed society circles.

Although Waterbury is kind of slow in sports this year, anyway it beat Hartford to the picnic which lies in Hartford's territory. Yes, when we got there we had to call them up and tell them that we are waiting at the cottage. We would like to see a little more promptness and speed there, Hartford; what do you say?

Jonuk, the most popular of the three branches, showed the girls a good time by passing out Elephant Peanuts.

It seems that no matter where P. Lazauskas goes he will always have a girl, behavful of Jonuk. Pete, he said he is going to spoil everything by telling them that you have a girl in every port.

Miss Doyd of Hartford, what's the idea of chasing after our boys?

Miss Shims of New Haven showed up with her boy friend from Waterbury. Now, that is a good example of city lodge unions. What say, Leo?

Peter Yesmintas (mister now) was looking sad. What's the matter, has your wife learned to throw rolling vins?

Everything ended up nicely. Everyone left for home with a smile and a song on their lips.

Irish.

CHICAGO, ILL.

K of L Council 24

The dance. Well, well, another month, and we'll have snow. Now, what do you think of that? Well, anyway our council is progressing very nicely. Our dance was a great success. Not only did we have a "moon-light" dance, but also confetti. You should see the confetti I had when I got home (Yes, down my back). But I certainly enjoyed it, not only did I give the girls all the confetti they wanted, but almost danced with all of them, except the good-looking kind. (Yes, I gave them the confetti down their backs).

Ask anyone that was there, if they didn't enjoy it. What say, everyone? Not only did I see all the councils there, but also different kinds of people (Say, the girls for instance). Wasn't the orchestra just marvelous. Gee, they played good (I mean—oh, well, you know, if you were there). We're going to have another dance, this time also a "moon-light" dance. But this dance won't be beat. If you were not to this dance, well, come to this

one that we're going to have now. (I think I'll come over and invite all the councils, that is, if I get the job to do all the inviting). Gee, but I almost forgot, the same orchestra will play again.

Orchestra. Talking about everything in our council—well, finally we West-Siders thought that not only should we have an orchestra like Brighton, but a larger one and be their rivals (Gee, I can't say any more against Brighton. Why? Because I just moved there and I think their girls are—well, they can't beat West-Side girls, could they Brighton?). Our orchestra so far had a couple of practices.

Well, the first practice was very good. Only six showed up with their instruments: three violinists, the Messrs. "Jerry" Labanauskas and "Willie" Radzius and Miss "Bertha" Zalatorius. One pianist, Miss Violet Palonis (Yes, she's the girl that has the curls), two banjo-uke players: one was our president Mr. Anthony Valonis, the other a maiden fair, Miss Josephine Chapas.

The pianists. Do you know something? We could have only a piano orchestra because we have so many pianists, say the Misses Violet Palonis (who now gives lessons to those who want to be her pupils), Bernice Zaur could play anything in rag-time, Kassy Stank—all you have to do is play it once and "Kastutė" gets it in her ear. That's it, she plays by ear. Then we have the real rag-time players: Bernice Šlogeris, Betty Valrin and Julia Lobick. The beginners are: Anastasia Veranis, who practices day and night to play in the orchestra, and Monica Žibas is a fast learner—I think she's learning just to play for her boy friend (what say, Minnie?). Gee, I almost forgot again: Sure we have boy-pianists, there's Messrs. "Tony" Vazonis, and "Longy" Labanauskas. There are many more, but I think they're bashful.

Gee, but it's warm. I hope it'll be winter. Gee, I could compose; listen to this:

The other side of the mountain,
The other side of the mountain,
And what do you think he did?
He joined our Council 24,
He joined our Council 24,
And what do you think he does?
He's learning to play,
He's learning to play,
And what is he learning to play?
Why you sap,
Why you sap,
An instrument, of course.

Now, everybody, those who could or want to learn to play, come, join our council. I'm sure that our director and leader Mr. Brazaitis will certainly take you. If you don't know what to do or get, come and ask Mr. Brazaitis and he'll tell you. I'm sure (positive). Come on and don't be bashful. Our meetings are held each Thursday in the Parish Hall, 2323 W. 23rd Place. Our girls will keep you company and entertain you—just join. You know the West-Siders, don't you?

"Will we beat Brighton?"

"Sure, we will."

"Will we have the largest orchestra?"

"Who said we wouldn't!"

"Who's coming to our dance?"

"Everyone!"

"Will we go to theirs?"

"Certainly—And how!"

Red Cherry.

GARY, IND.

Išvažiavo darbuotojai. Rugs. 21 dieną šią koloniją apleido šios kolonijos ir L. Vyčių 82 kp. geri darbuotojai: Ant. Zdankus (63 metų amžiaus, "Vyties" redaktoriaus tėvas), kurs visokiais darbais prisidėdavo prie kuopos veikimo, ir Kaz. Pažėra su šeimyna. Kaz. Pažėra buvo vienas kuopos organizatorių, pirmutinis jos pirmininkas,

pirmininkavęs pereitais metais, ir šiaip visaip darbuodavęs kuopos labui. Jie išvyko ant ūkio gyventi, ties Custer, Michigan.

Išleistuvės. Rugs. 17 d., Liet. Vyčių 82-ra kuopa surengė išleistuves savo išvykstantiems darbuotojams Kaz. Pažėrai ir Ant. Zdankui.

Prie geros muzikos pašokta, pasilinksmina, paskui prie vakarienės susėsta. Visko apščiai ir gardžiai buvo priruošta. Tai vis darbas darbščių šeiminkų: Brinkiūtės, Biliunaitės, Kaminskienės, Čirvinskaitės, Aimučiuūtės. Pavalgius, gerb. kun. kleb. Juoz. Martis pasakė atsisveikinimo prakalbėlę ir įteikė išvažiuojantiems L. Vyčių 82 kp. gražias dovanas.

Paskui kalbėjo "Vyties" redaktorius, A. Pažėra, Jonas Radis ir Jonas Zdankus. Ant galo po atsisveikinimo kalbėlę ir padėkos žodį ištare patys išvažiuojantieji: Kaz. Pažėra ir Ant. Zdankus.

Graudu buvo atsisveikinti, bet ramino viltis, kad už kiek laiko ir vėl jie sugrįš į mūsų tarpą sykiu darbuotis.
Juozo draugas.

SO. CHICAGO, ILL.

Naujos kuopos pirmos darbuotojų sutuoktuvės.

Dar nepersenai L. Vyčių 114 kuopa yra suorganizuota ir štai jau įvyko jos dviejų darbuotojų sutuoktuvės, tai p. Jadvygos Kasparaitytės su p. Pranu Pauliku.

Kuopos dvasios vadas ir parapijos klebonas gerb. kun. Petraitis šliubą davė rugs. 13 d., 5 val. vak., Šv. Juozapo bažnyčioj. Laikė bažnytinį ceremonijų vargonais grojo vietinis vargoninkas J. Jakaitis, gį p. Jakaitienė su kitu gražiai giedojo. Bažnyčia priėjo pilna vestuvinkų ir kitų žmonių pasižiūrėti šių pirmų L. Vyčių 114 kp. jaunavedžių.

Iškilmingas vestuves iškėlė pp. A. A. Kasparaičiai, tėvai vienturtės dukrytės nuotakos, Wozniak svetainėje, kame puikiai griežė orkestra, kuriai vadovavo p. Grušas iš Chicagos. Vestuvėse dalyvavo artimiausios giminės, kaimynai ir geriausi draugai-ės. Išsiskirstė apie 2 val., linkėdami jaunavedžiams kuogražiausio, linksmausio gyvenimo.

Jaunavedis Pr. Paulikas yra šios kolonijos geras parapijonas, Vyčių 114 kp. veiklus narys, ramaus būdo, mylintis lietuviškąjį jaunimą. Jis išsirinko sau pačiutę iš šito jaunimo tarpo, Jadvygą Kasparaitę, kuopos išdo globėją ir korespondentę, daug dirbusią sutraukti visą čionykštį jaunimą į vietinę Vyčių kuopą.

Jaunųjų tėveliai yra pasižymėję kaip geri parapijonai, savo tautą mylį žmonės.

Ilgiausių, laimingiausių metų mūsų jaunavedžiams!

J. B. Vestuvninkas.

HARRISON IR KEARNY, N. J.

Permainos valdyboj.

Rugsėjo 6 d. įvyko L. Vyčių 90 kuopos mėnesinis susirinkimas, kurį su malda atidarė pirm. K. Nakroša. Mūsų pirmininkas yra labai rimtas žmogus, jau vedęs, ir visad su žmona atsilanko į kuopos susirinkimus. Jis tvarkiai vadovauja susirinkimams ir moka gražiai kitus privesti prie tvarkos. Linksma mūsų kuopai turėti tokius darbuotojus, o ypač dar valdyboj.

Mūsų finansų raštininkė Marė Kaspariūtė, kuri valdyboj išbuvo tris metus ir kuopai labai gražiai darbavosi, ištėkėjo už K. Čibirčio, rugs. 14 d. Amžinu moterystės ryšiu surišo gerb. kun. P. Mežvinis, Sopulingos Dievo Motinos bažnyčioj. Visa kuopa linki jaunavedžiams gražaus, ilgo, laimingo gyvenimo.

Šiame sus-me p. Čibirkiene prakalbėjo keliais žodžiais į susirinkimą ir pasakė, kad jos užimama vieta kuopos valdyboj geriau pritinka mergaitei. Visi Vyčiai išreiškė jai padėką karštu delnais plojimu.

Prasidėjus rinkimui naujos fin. raštininkės, pakelta klausimas, kas liuosnoriai apsiims, ir apsiėmė p. Marytė Budrevičiūtė, kuri tik 3 mėnesiai kai priklauso prie kuopos ir jau gerai suprato organizacijos tikslą, ją pamylėjo

ir atsidavė jai dirbti. Į ją galima kreiptis sekančiu ant-rašu: M. Budrevičiūtė, 141 Tappan St., Kearny, N. J.; nut. rašt.: B. Lasčiūtė, 414 William St., Harrison, N. J.; pirm. K. Nakroša, 600 So. 2nd St., Harrison, N. J.

Kuopa išreiškė pageidavimą, kad N. Y. ir N. J. Apskritis pasirūpintų basketball lyga, nes jau prisiartina žaidimo laikas.
Koresp. J. Stasilionis.

CHICAGO, ILL.

Dievo Apveizdos kolonijos žinutės.

Sutuoktuvės. Kazys Rimkus susituoks su Vik. Rašin-skaite spalio 2 d., Dievo Apveizdos bažnyčioj, 2 val. po piet. Abu yra L. Vyčių 4 kp. nariai, o ypač p. Rimkus priklauso prie kuopos jau vienuoliką metų ir daug yra prisidėjęs prie kuopos veikimo ir darbu ir užmanymais ir aukomis. Jis yra taipgi 4 kp. choristas, gerai prasi-lavinęs muzikos šakoj. Jo mylimoji Viktutė irgi prie minėto choro priklauso, yra gera dainininkė, mylinti lie-tuvybę. Abu, žinoma, yra ir geri katalikai. Jiedu yra į vienas kitą panašūs, kad daugumas sako, juodu yra kaip brolis su seseria. L. Vyčių 4 kp. linki jiedviem kuogra-žiausio sugyvenimo, laimuzėlės ir pasilikti ant visados mūsų brangios Vyčių organizacijos nariais.

Šokiai. L. Vyčių 4 kp. rengia gražius, iškilmingus šokius spalio 16 d., parapijos svetainėje. Tikimės, kad ir iš kitų kolonijų Vyčių atvyks į šiuos mūsų šokius, o mes žadam mandagiai svečius pasitikti, gerai pavaišinti ir pa-linksminti.

Luomo mainymas. Pranas Vainoras žada dėti visas pastangas šiais metais savo luomą permaitinti, kaip kad padarė jo draugas K. Rimkus. Gi Gervilis, Šimulis ir Varakulis žada tą atidėti ant toliau neapribotam laikui, nes dabar yra smarkiai užsiėmę biznio reikalais, kad apie vedybas nėra nė kada rimtai pagalvoti.

Argi Petrusis pavydėtų? Teko nugirsti, kad L. Vyčių Centro pirmininkas netik kad aplankė Lietuvos žymias vietas, bet, liuso laiko turėdamas, užsuko ir į savo motutės gimtinį kampelį, aplankė Narvidiški ir Vabalninkus. Tenai pavasarininkės jį mieliai priėmė ir už tą jis apdo-vanojo jas saldžiais bučiais. Prieš porą metų tą patį kampelį aplankė ir Ant. Petrusis, L. Vyčių spaustuvės direktorių pirmininkas, bet apie bučius pavasarininkėms nieko neteko nugirsti, ir jis pats nesigyrė. Dabar p. Petrusis yra susirūpinęs kaip galės konkurencijoj atsilai-kyti prieš Centro pirmininką prie Narvidiškių ir Vabal-ninkių gražuolių pavasarininkių. Lauksime p. Viesulos atvežant Chicagon tu įdomių paveikslų nutrauktų jo mo-tinos gimtiniame kampelyje. Gal tada mūsų Petrusis dar daugiau konkurentų susilauks. Šaltaputris.

CI-CI-CICERO (ILL.) NEWS.

Why not help? Now, Cicero! Ladies and Knights, don't complain any more for not getting enough "write-ups" to read about ourselves, instead help the correspondents like "Plunksna," "Phonograph" and others.

A party. August 26th the entertainment committee arranged a party at Riverview Park. O, talk about fun! We met at 15th St. and 49th Ct. Some didn't have enough patience to wait for the those that were late. Well, anyway, by the next time we'll learn how to "get started" better. The entertainment committee won't give any tickets away until we get to the gate, or they might run away like little children (Joe K. with Helen J. and Felix V. with Aldona T.). John K. lead the crowd after them without paying attention, so that Joe W. forgot to take his coat along, and some waited for him to return. So we divided into three groups.

Well, when we got there we sure had our fun, after we met one of our K of L groups. I'd better not tell everything, 'cause it might make others feel sorry for not coming along. Now, remember children, you must behave better in a street car next time; remember, you are K of L members.

Girl hoopsters. So Valeria V. has organized a girls' basket-ball team. She need not take all the credit, 'cause if Joe Z. would not have promised to coach them she would not have had enough courage to do what she did.

Dramatic circle. It looks like our entertainment committee is organizing a dramatic circle because Dominick M. was taking the names of members who are willing to act (I mean, enlisting the actors).

Business meeting. September 2nd we had a business meeting. We could not proceed until church services were over and then we assembled in the kitchen, 'cause the other rooms were freshly varnished. The meeting was interesting. Five new members joined; that sounds good. We didn't have much time to discuss all our matters. We had two visitors, one from Council 112, the other from Council 36. They came as a committee from the Chicago K of L District with a purpose of collecting idealistic members, two from each council. Those members will be trained into leaders of our present and future young generation. I could not guess rightly whether our members were so inspired or they didn't trust only one couple, so they elected four members to take the honor. They are: Valeria Vilkanskas, Melvina Kasulaitis, Edward Skadauskas and Joe Žukauskas. We wish them great success.

Harvest dance. O, yes! the Sport and Athletic committee is running an Annual Harvest Dance, October 8. Yes! yes! it will be a success. The S. and A. committee had a meeting recently at Mr. Matulis' home. They divided up duties. Sure, there is a lot of work. Our star reporter F. V. of S. and A's was present too, who didn't show up for the last few meetings. One of our members of S. and A's committee Mary Bukauskas has resigned, so Mary Mišeikis has taken her place. Mary B. could not attend our S. and A's meetings 'cause she works evenings.

Joe Valiulis and Joe Žukauskas are having the boys meet Tuesday, Sept. 13. I know why: they will organize a Boys' Basketball team. They want to show the girls how to play.

Why no meeting? What happened Friday, Sept. 9, that there was nothing doing? Some blame Valeria V., that she sent everybody to the District meeting. She confesses that the Entertainment Committee did go to the District meeting, that is Anthony M. and Dominick M., and she did not have any pep to arrange something herself. You see she didn't recover from her trip to her home town, Westville, Ill. I wonder what she has been doing all the while she was there?

Enjoyed themselves. So many of our members were to the West Side dance, Sept. 10, of Council 24. That's fine. Also, our members didn't miss the last picnic of the season, and they all seemed to have a good time at "Draugas" picnic, Sept. 11.

A real knight. You know what? If I'll tell you that John Kasulaitis has the real spirit of a Knight. All the hard work he does and the scolding he gets for his mistakes and has been in many a misunderstanding, he has suffered insults, but still he is not a quitter, he leads on, he sticks to his duty. Although he looks meek and slow, but don't be surprised, girls, when you find him fast, if necessary. We give you your deserved credit, vytis Kasulaitis, and appreciate you for being so courageous by taking such a heavy burden and bringing it to the heights where it is found today.

So, hurrah! for Cicero Council 14.

Why G's use K of L suits. Many members want to know why we didn't have any baseball team for two years? and why the G's are wearing our baseball suits? Two years ago, when our team won the second prize in the league, most players who belonged to the team never attended our business meetings. Some of them didn't even pay their dues, as they were students. When we made a complaint, the matters got worse, they presented

a large sum of bills at every meeting through their manager P. D., S. P. or someone else and we had to pay the bills, no matter if we were in debt. When we happened to run an affair to make some money to pay their bills they were ashamed to show up, so that we'd not ask them to help in the wardrobe or something else. We didn't mean that they should only work. No, we only wanted their co-operation and a word of good cheer, so that we'd not feel their slaves.

The main thing why they got sore was because the council kept their \$50.00 prize. Because, when we got the prize, there was no one from the team to receive it, so Father Vaičiūnas moved to call a special meeting for them to come and get it. So the next meeting not one of them showed up. Their stubborn reason was that they were supposed to practice, but when Father Vaičiūnas, with other members, looked out of the eighth grade window, the boys of the team were parking at the corner, so it was an insult to the council. After a short discussion the matter was ended that the council should keep the \$50.00 prize to help pay the debt. Father Vaičiūnas himself was chairman of the meeting then.

Some time early in spring the leader of the gang, S. P., came to a meeting (after we had demanded that the suits be returned, whether we use them or not), asking for the \$50.00 which would amount to about \$3.00 for each of the party, or that they keep the suits. The council answered that they lost the \$50.00 on the banquet which was planned in honor of the baseball team, including the prizes that some would have gotten, besides the large silver cup Father Vaičiūnas intended and promised to give the council in the name of baseball (Father Vaičiūnas donated a lot of money for our baseball expenses). Of course, the players of the team would not have to pay for the banquet, and we all would have had a good time. Then S. P. gave a suggestion to sell the suits to G's for \$4.00 apiece, but that was not accepted. I, with Father Vaičiūnas' wish and encouragement, volunteered to collect the suits even if some were torn, as they said. But after they told me how they would handle me, although I considered myself brave, didn't have enough courage to start it alone. From then on no special efforts were made, so the G's are using our baseball suits yet, which are still in good condition.

* * *

Father Vaičiūnas attended our meeting Sept. 2, and said we cannot have our business meetings on Fridays, or only first Friday of the month. So what are we to do? Let's settle this matter soon.

* * *

Well, members, pity the G's for spending a lot of money on that ground, 'cause we can't live without a gymnasium or a club-room. Don't ask where we are to get the money. Where there is a will there is a way.

Cor. V.

CHICAGO, ILL.

Bridgeport. Rugsėjo 2 d. įvyko L. Vyčių 16 kp. mėnesinis susirinkimas, kuriame, perskaičius protokolą, sekė įvairių komisijų raportai.

Pirmiausia šokių rengimo komisija (A. Bubniūtė ir A. Razbadauskaitė) pranešė, jog šokiams yra paimta 18 d. šio mėnesio, Šv. Jurgio parap. svetainė. Muzika bus L. Vyčių 36 kp. vadovystėj p. Simučio. Tat tuojau išrinkta darbininkai.

Be to, šiame susirinkime išrinkta dvi narės lankyti į L. Vyčių Chicago's Apskr. lavinimosi kursus, būtent: A. Razbadauskaitė ir A. Bubniūtė.

Mūsų nariai Lietuvoje. Šį metą, pavasariui išaušus, keturi mūsų kuopos nariai išvažiavo į Lietuvą, būtent: Pr. Juška, J. Andrešiūnas, A. Tamošaitis ir J. Zakas. Pastarasis, kiek teko patirti, jau grįžo į Ameriką ir

apsistojo rytinėse valstijose pas savo brolių. Gi kiti dar tebėra Lietuvoje ir ten turi "good time," bet tikimės, jog ir jie neužilgo grįš atgal į Ameriką ir vėl stos į mūsų eiles dirbti visuomenės darbo.

Nors jie būdami Lietuvoje ir turi "good time," bet neužmiršta ir savo likusių draugų Amerikoje; atsiunčia jiems laišku ir dalinasi išpuzdžiais bei visiems siunčia daug labų dienų.

Atomas.

WESTVILLE, ILL.

Sukaktuvių puota. Rugsėjo 5 d. vietos Vyčiai minėjo 10 metų kuopos gyvavimo sukaktuves. Dalyvavo seni kuopos nariai iš tolimų miestų, k.t. Montana, Michigan, Indiana ir kitų valstijų, angliškai sakant: "members' reunion." Iš Chicago's buvo atvykusios sesutės Navickaitės, D. Gustaitė, O. Valiukaitė, iš Cicero V. Vilkskaitė ir L. Norris, nuo Town of Lake broliai Jesiulaičiai, F. Aušbikis, J. Pavlauskas, V. Varanauskas ir A. Petkus.

Per puotą kalbėjo neseniai iš rytų grįžęs Tėvas L. Brigmanas, svečias kun. S. Draugelis, kuris jaunimą tiesiog užimponavo, Gustaitė, Navickaitė ir k. Į puotą atsilankė buvęs kuopos narys A. Karužis iš Montana valstijos.

Prie smagios orkestros, laikas praleistas labai linksmai.

Ant rytojaus teko sužinoti, kad vienas jaunikaitis, seniau buvęs kuopos narys, bet apsivedęs su protestone, atšalo nuo tikėjimo. Kaipo kuopos narys, sykiu buvo pakviestas į puotą. Įgyti tą vakarą išpuzdžiai tą jaunikaitį taip sužavėjo, kad ant rytojaus pareiškė noro grįžti prie tikėjimo ir įsirašyti į Vyčių kuopą. Minėtas asmuo užima žymią vietą mūsų miesto politikoje.

Garbė L. Vyčių 85-tai kuopai!

Ānitsuj.

CHICAGO, ILL.

K of L Council 24

At last our dreams of a K of L Council 24 Orchestra are coming true. It seems as though everybody in our council is going to get some musical instrument and learn how to play it in order that they may step along with the "rest."

The orchestra had its initial rehearsal Tuesday, Sept. 6, during which the participants displayed their ingenuity and capability of handling the respective instruments. "Jerry" Labanauskas, William Radzevičius, and Bertha Zalatorius are the violinists, Valerij Palionis is our pianist, "Whoopie" Josephine intends to play the ukelele and "Red Cherry" Vyšniauskas has hopes of handling the only zither in the orchestra.

Under the personal supervision Mr. Brazaitis, the members agree that the orchestra should proceed at top speed and will not stop for the red lights. Here's where the Brighton Park Orchestra will get a little competition.

Pet Jo.

CHICAGO, ILL.

West Pullman notes

"Transfer." Where to? Two South Chicago members have transferred from So. Chicago to West Pullman K of L's. Well, there certainly must be some attraction there; what is it, boys?

* * *

What, another engagement? Well, Min, are you engaged, too? You didn't come to our meeting last Thursday.

* * *

The 4-0 rolled off in a Jimousine last Friday. Couldn't make out who they were, but later discovered that it was our pres. Sophia, vice-pres. Stanley, Jessie and one of the pals, Frankie. They were headed for the K of L meeting at Marquette Park.

Vincey, you'd better get yourself a day job. You don't know what you're missing evenings. We just had the military band out last Thursday.

* * *
Marie, how does it feel to be in love?

* * *
Yes we do hope to see the crowd at our dance October 1st.

* * *
Our organist, Mr. Medonis, said he wished that he could be a girl, so that he could act to the new song he's teaching us called "Aš Mergytė." But his lip duster gives him away. Never do for a girl.

* * *
Our president has something up her sleeve. It's a secret. When will it pop out, Sophia?

* * *
Betty, you must have forgotten to bring your sister Anna to our meeting Thursday. Yes? No?

* * *
Chas. O. took several tickets to sell for the K of L dance. Now we just know he'll get rid of 'em all. He always does. Is the blondy coming too, Chuckie?

* * *
Oh Stanley, you'd better hold on to your peaches, or someone may get her. You know it's never too late.

* * *
Say, Alice, do you think you'll be able to teach Eddie the Lugan Hop?

* * *
Say, Edna, when is it coming off? I suppose you're too swell for our crowd now that you have a rock.

* * *
Say, Vern and Mary, you'll both be in our skating party next Wednesday, won't you? See you at White City Wednesday.

* * *
Sophia's sister Agatha sure is some stepper. Ha, boys, what say? Did you see her dance Thursday night?

* * *
Shorty, where have you been keeping yourself lately? How come you weren't at our last meeting Thursday? We have new sheiks now.

* * *
Helen is going to night school next week. What are you going to study, Helen? Matrimony?

* * *
K of L West Pullman Council 35 meeting is going to be held October 6th, same place, same time. Dancing after the meeting. Come and urge other members to come.
Do-do.

CICERO, ILL.

Rugsėjo 16 d. L. Vyčių 14-ta kuopa laikė mėnesinį susirinkimą, kuris buvo skaitlingas. Įsirašė penki nauji nariai, būtent: E. Bakutis, E. Lingšaitė, J. Kulpinskas, C. Skadauskas, ir K. Streteckis. Į susirinkimą buvo atsilankę gerb. kunigai: Vaičiūnas, Linkus ir svečias Valaitis.

CHICAGO, ILL.

Town of Lake

Nusidžiaugėm. Tikrai nusidžiaugėm, kad gerb. kun. Ant. Martinkus, atsilankęs į mūsų (13-tos) kuopos susirinkimą, pasižadėjo dažnai lankyti kuopos susirinkimus ir dėti pastangas sutraukti visą Town of Lake liet. kat. jaunimą į mūsų Vyčių kuopą. Po susirinkimo, eidamas su keliais kuopos veikėjais, užtikęs kelis jaunuolius, kalbino juos prie Vyčių prisirašyti. Jis ragino: "Don't forget the Vyčius. Come next Tuesday to the meeting and join." Valio! mūsų Father Martinkus.

Pavirto į žemaitį. Kai-kurie svečiai atsilankę į mūsų kuopos susirinkimą, girdėdami Joną Maurių vis angliškai

kalbant, galėjo pamanyt, kad jis visai ne lietuvis. Dabar jis padiršo lietuviškai kalbėti susirinkimuose ir iš tarmės pasirodė, kad tikras žemaitis. Dabar jis jau taip gerai lietuviškai kalba, kad kartą išrinkom jį susirinkimo nutarimų raštininku, tikrajai raštininkei Zosytei Bartkaitei neatsilankius. Dabar lai tie patys svečiai atsilanko ir pasiklauso mūsų oratoriaus Mauriaus lietuviškų spychių.

Vakacijos. Mūsų veikloji pirmininkė Zosytė Jurgaitė turėjo porą savaičių vakacijų. Ir visokie reikalai prispaudė ją praleisti tą brangųjį laiką namiej.

Jie patys išsiriš. Mes čionai irgi turime trikampi (triangle), tik ne tarp vedusių, kurs kai-kuriems nemažai galvasukio duoda. Štai kas: Vieni sako, kad Stellutė ivory tiklintoja išimylėjusi į artistą Aleksiuoką, gi ūsorius Broniukas išimylėjęs į Stellutę, o Aleksiuokas į ką? Tą tik jie patys tegalės išrišti.

Energija laimi. Kada mūsų kuopos pirmininkė Zosytė Jurgaitė įsitikina į kokį gerą daiktą, tai mūsų Jonas Maurius su visa savo armija negali ją kitaip pertikrinti. Ji energingai ant savo pasistato ir turi laimėti.

Gerai half-praisininkas. Pr. Sodeikis yra geras prie baro dirbti piknikuose. Ir jis dar labiau pagerėja kada ant galo prieina pardavinėti už half-price. Tada nei mūsų redaktorius negali išsisukti nepirkęs.

Antanas prie Zosytės. Kada Ant. Petrulis atsilanko į šios kuopos susirinkimą, tai jis tuoj prie mūsų Zosytės ir prisėda. Gerai, kad nelabai dažnai čion pasisuka. Bet su penkine, tai Antanas visada welcome.

Duoda darbą svetimiems. Nors L. Vyčių spaustuvė yra L. Vyčių 13 kp. teritorijoje, tačiau 13 kp. savo spaudos darbus duoda kitiems. Kodel taip visai "nepatrijotiškai" elgiamasi?
Plunksnutė.

Žinėlės

L. Vyčių Centro pirmininkas Kazys Viesula jau Amerikoj. Tarp kitų užsiėmimų, rašysias dramą "Mūsų Vilnius."

* * *
Chicago, Ill. Rugsėjo 14 d., 3 val. po piet pradėta kasti pamatus lietuvių Šv. Kryžiaus ligoninei, Marquette Park'e, netoli Šv. Kazimiero seserų vienuolyno. Visa eilė darbuotojų pasakė prakalbėles. Ir tenpat aukų sumetė netoli \$300. Tos ligoninės įsteigimu rūpinasi L. R. K. Labdaringoji Sąjunga.

* * *
Amerikos Pilnųjų Blaivininkų XVII-sis Seimas įvyko rugsėjo 5 d., Lawrence, Mass. Iš raportų paaiškėjo, kad turi 13 gerai gyvuojančių kuopų, 4 jaunamečių kuopas, pinigų ant rankų \$120.15, kito turto į kelis šimtus dolerių vertės. Tarp kitų nutarimų: blaivybės mintį platinti jaunimo tarpe, jaunuomenę organizuoti į blaivybės draugijas. Organu pasirinkta "Darbininkas." Sekančiam seimui vietą paskelbs Centras. Naujoji Centro Valdyba: dvasios vadu—kun. P. Saurusaitis, pirm.—kun. S. Kneizis, 1 vice-pirm.—B. Jakutis, 2 vice-pirm.—O. Adomaitienė, izd.—O. Sidabrienė, rašt.—J. Svirskas, izdo glob.—J. Tetulis, P. Mankus ir O. Adomaitienė. Seimo vedėju buvo kun. J. Jakaitis, rašt.—kun. S. Kneizis.

* * *
Spring Valley, Ill. Per paskutinius miesto rinkimus lietuviai laimėjo šias miesto valdvietes: W. Vembeckas, city attorney; George Gleveckas, chief fireman; F. Balandinskas, city commissioner; Ant. Smardokas, policeman; V. Stankus, pumping station engineer.

* * *
Niagara Falls, N.Y. Šioj nedidelėj lietuvių parapijoje klebonauja karštas lietuvis patriotas, "Vyties" bendradarbis gerb. kun. J. Daknys. Į metus laiko ši parapija, šiam gerb. klebonui vadovaujant, pastatė gražią mūro kleboniją, erdvę salę ir gražią bažnyčią. Rugsėjo 4 d.

J. Eks. Buffalos vyskupas Turner, prie didelių iškilmių ir daug svečių, pašventino šią naują bažnyčią.

Girdėjom, kad nesena šioj kolonijoj atgaivinta, ar naujai susikūrė, L. Vyčių kuopa.

Chicago, Ill. Zigmąs Vyšniauskas, L. Vyčių 24 kp. darbuotojas ir "Vyties" bendradarbis, iš West Sidės persikėlė į Brighton Park'ą gyventi. Bet savo darbuotės L. Vyčių 24 kuopoj nenori nutraukti. Jis yra pasiryžęs tiek dirbti, kad 24 kp. pralenktų 36 kp. savo skaičiumi ir veikimu.

"Vyties" redaktoriaus dabartinis antrašas yra toks: 1114 Kinyon St., So. Bend, Ind. "Vyčiui" raštus malonėkite siųsti tuo antrašu.

Rugsėjo 15 d. Liet. Vyčių spaustuvėj lankėsi J. A. Klimas iš Waterbury, Conn., žymus darbuotojas, ypač katalikų spaudos remėjas. Per ilgus laikus ėjo L. D. S. kuopos finansų raštininko pareigas. Dabar atvyko Chicago automobiluje ir sako, jei patiks, tai gal apsigyvens.

Pramogų Kalendorius

Chicago, Ill. L. Vyčių 4-ta kp. rengia šokius spalio 16 d., Dievo Apveizdos parap. svetainėj, prie 18-tos gatv. ir Union Avenue.

Cicero, Ill. L. Vyčių 14 kp. rengia metinį "Harvest Dance" spalio 8 d., Šv. Antano parap. svetainėj.

Chicago, Ill. (West Pullman). L. Vyčių 35-ta kuopa turės mėnesienos ir confetti šokius spalio 1 d., svetainėj prie 12242 So. Emerald Ave.

Newark, N. J. L. Vyčių 29-ta kuopa rengia metinį balių spalio 1 d., Šv. Jurgio parap. svetainėj.

So. Chicago, Ill. L. Vyčių 114 kuopa turės šokius spalio 2 d., Dailiūno svet., 88-ta ir Houston Ave., 7:30 v.v.

Chicago, Ill. L. Vyčių 36-ta kuopa rengia milžiniškus šokius, kurie įvyks sekmadienyj, lapkričio (Nov.) 6 d., Meldazio svet., 2244 W. 23rd Place. Mūsų lietuviškas "Paul Ash" (Povilas Simutis) su savo keturiolika vyrų grieš kuopuikiausiai, nes Brighton Park Vyčių 36-tos kp. orchestra yra viena geriausių orchestrų lietuvių tarpe Amerikoje.

AMERIKOS LIETUVAITĖ ONA KATKAUSKAITĖ. Lietuvos operos dainininkė.

Amerikos Vyčiams gerai pažįstama iš daugelio koncertų dainininkė p-lė Ona Katkauskaitė iš Hartford, Conn., prieš keletą mėnesių išvažiavo į Lietuvą. Tuojau atvažiavus į Kauną Lietuvos operos tam tikra komisija išmėgino jos balsą, atrado, kad balsas gražus, stiprus ir gerai išlavintas ir leido jai dirbti operoje. Š.m. gegužės mėn. 4 d. jau leido jai dainuoti operoje "Kaukių Baliaus" palyginti žymią raganos Ulrikos rolę, kurią dainininkė sudainavo ir suvaidino labai gražiai. Kuone visi Kauno dienaarščiai tą jos pirmą pasirodymą operos scenoje labai palankiai aprašė, pažymėdami, kad jaunoji dainininkė turi visus operos dainininkės reikalingus privalumus, o ypatin-gai muzikalumą ir gražų ir stiprų balsą. Tai bus jau antra dainininkė Amerikos lietuvaite Lietuvos operoje (pirmoji yra p-lė M. Rakauskaitė) iš moteriškų, o trečias amerikietis iš viso—bendrai—turint galvoje p. A. Sodeiką. (Dar du dainininkai—p. Kudirka ir p. Pociuvienė—prieš kurį laiką grįžo atgal į Ameriką). Ir visi trys ne paskutiniai: savo balsingumu, ir kitais privalumais jie stovi kuone pirmųjų operos dainininkų tarpe. Taigi amerikiečiai lietuviai tuo irgi gali pasididžiuoti.

S. Tml.

Something or Other From Council 13

Perhaps we have never lived up to the names and mottoes of our dances before, but the "Rough-necks' Dance" (we are ashamed to admit) was everything we had predicted. It seemed like a typical night to be warring, and many took advantage, fighting among themselves and others. But NOT ONE of the knights fought, since it is against their rules, yet they tried to keep order in the hall at much risk of being mobbed. The casualties were a few injured, while fifteen were taken to the lock-up. They were mostly "Lenkies."

When better bartenders are made we'll kill them, eh Ed? After serving behind bars for the past few district picnics we feel qualified to serve anything—even a sentence in jail.

Stronger than the strongest chain,
More solid than steel of bridges
And deeper than the ocean is my Mother's love
For me. What are mere riches?

Protect me from all evil if I tell you folks that Al Gerches has finally gone and captivated a girl from the West-Side.

I don't know much about her, nor will he give out any information, but if you guessed her name as Pearl you would be right. Ask Eddie what he went and did one certain date-night. Oh, protect me from all evil, if he should read this!

Miss Valeria Juknis hold tight to your seat and don't do anything rash in the next two years, because I have a ten-thousand dollar bungalow bet with someone, and if you aren't careful I'll lose it.

You'll go your way, my dear friend,
And I'll forever go mine.
I didn't know that you cared so much—
Ah! that first glass of wine!
I'm trying to forget, dear friend,
We had to part so soon.
Perhaps someday we shall meet again—
Oh! that last glass of 'moon'!

The act ended and the audience as one body rose and proceeded to file out. One by one the lights began to dim as the last patron walked out, until only the stage lights were left burning. Off to one side of the stage, near the wings, a lone figure stood leaning. He was the clown. He looked sad, and huge tears rolled down his cheek. He gazed after the last figure and shook his head slowly. He knew he had done his best that night and saw that audience had enjoyed his act, but he could not help thinking that the audience would forget him as soon as they were outside. It was his last appearance and no one would miss him. No one knew that on the morrow he would be gone. If he had any friends they did not show their friendship; it was their one idea to be entertained, and he did it.

I thank you.

GIN.

Melrose Park Ill. Jaunimo Tarpe

JAUNIMAS.

Buvo Vyčių kuopa. Prieš keletą metų Melrose Parke puikiai gyvavo L. Vyčių 22 kp. Na, kur ji tau negyvuos! Juk prie jos priklausė labai gabūs žmonės, būtent A. Jonča, P. Metrikis, J. Blads, A. Urbelis, J. Žvirblis, F. Valuckas ir kiti. Iš šios kuopos, ypatingai iš minėtų asmenų, L. Vyčių organizacijai kilo labai daug kilnių sumanymų.

Nustoję gyvavus. Viskas pasaulyje mainos, keičias. Taip ir šių veikėjų gyvenimas apsikeitė. Vieni jų apsi-vedė, kiti užsidėjo biznius. Būdami gyvenimo reikalais tampriau surišti, organizacijos dalykais neturėjo laiko rūpintis, taip kad kuopa susilpnėjo, pagaliau ir visai sustoję gyvavus. Pats veikliausias kuopos darbuotojas A. Jonča ne vien tik kad apsi-vedė, bet, būdamas mechanikas, pradėjo rūpintis vienu labai svarbiu išradimu. Su džiaugsmu mes pažymime, kad tas išradimas Jončai pavyko. Padaręs tą išradimą, dirbtuvė, kurioje jis dirbo, pastebėjo jo gabumus ir davė jam aukštą vietą. Dabar jis yra dirbtuvės vedėju.

Petras Metrikis užlaiko laikrodžių krautuvę. Jis yra toks priimnus, tokio patraukiančio būdo žmogus, kad pas jį krautuvė žmonių iki išnaktų pilna ir pilna. Jis savo būdu, mano akyse, tai panašus į Abrahomą Lincolną. Pastarasis pirm negu liko Amerikos Prezidentu ir panaikino čionai vergiją, dirbo krautuvė. Jis visiems savo kostumeriams sakydavo pasakaičių, ir tuom kostumerius patraukdavo. Metrikis taip pat savo gražiu būdu, geru darbu atlikimu tiek patraukė kostumerių, kad per juos nė į Vyčių susirinkimus negalėdavo lankytis.

Valucka ir Blads tokios pat bėdos spaudžia. Jiedu turi po valgių krautuvę. Tiek turi kostumerių, kad dažnai ir valgių pritrūksta. Jiedviem reikia savo biznius, smulkias ir stambias bilas, prižiūrėti, apmokėti, taipgi mažai turi laiko susirinkimauti.

Daugiau turinčių laiko paliko tik Žvirblis su Urbeliu. Žvirblis turi labai greitą mašiną ir susirinkimus labai greitai aplekioja. Žinoma, jis paveža ir savo draugę ir kaimyną Urbelį į visokius susirinkimus. Bet kadangi nesiranda susirinkimuose minėtų draugų, tai Žvirbliui ir Urbeliui susirinkimuos pasidaro neramu. Bet be L. Vyčių susirinkimų šiems veikėjams irgi neramu.

Vėl organizuojama jaunimas. Na ir štai kartą Žvirblis užkviečia studentą A. Stulgą, kurs Šv. Onos draugijos susirinkime pasako prakalbą. Ta kalba dviem tos draugijos jaunom narėm, būtent Pranutei Stočkaitei (Balandienei) ir Mikalinai Šileikaitei (Krutkevičienei) davė tiek ugnies, kad jos nusprendė surašyti visą kolonijos jaunimą ir sukurti arba atgaivinti L. Vyčių 22 kp. Jaunimo surašinėti pagelbėjo joms ir Verutė Kisieliūtė. To jaunimo jų ieškota visur: po namus, biznio vietose, vakaruose, žodžiu sakant, kur tik rasta.

Jaunimas buvo surašytas visokių pažiūrų. Surasta jo buvo labai daug. Tik šias tris jaunas paneles kankino viena mintis, kaip čia tas viskas pradėjus? Joms išrodė, kad draugijos aparatas yra tai baisus daiktas. Bet štai į pagalbą joms ateina su patarimais A. Jonča. Balandžio 14 d., 1926 m., buvo sušauktas pirmas jaunimo susirinkimas, kurs įvyko Vaičiūno svetainėje, ant 15-tos ir Lake gatvių. Čia pat, pirmininkaujant A. Jončai, buvo įkurtas Lietuvių Jaunimo Kliūbas. Šis kliūbas jau yra surengęs du piknikus, vieną koncertą ir vienus šokius. Dabar yra rengiama jau antri šokiai ir planuojama surengti kitas koncertas.

Dabar kliūbo valdybą sudaro sekanti asmenys: pirm.—Verutė Kisieliūtė, pag.—James, nutarimų rašt.—Olga Stočkiūtė, finansų rašt.—Elena Kisieliūtė, izdininku—A. Kisielius.

Talentai. Kliūbe yra daug talentingų žmonių. Pati pirmininkė yra labai gabi organizatorė. Vice-pirm. James yra labai greitas čiužikas. Jis yra toks greitas ant ledo, tai kaip kulka. Niekas niekad negali atimti iš jo šampionato, nes niekas jo nepaveja. P-lė N. Čapas yra labai gabi dainininkė. Ji bažnyčioje ir kliūbo susirinkimuose visus savo švelnių balselių palinksmina. Bet kur tu čia ir išskaičiuosi visus kliūbo narių gabumus.

Paversti į Vyčių kuopą. Daugelis kliūbo narių mano, kad jiems tas kliūbas privalo paversti į Vyčių kuopą. Mat kliūbe yra daug gabių baseballo mylėtojų. Kai-kurie baseballo mylėtojai jau yra vedę ir prie kliūbo priklausyti negali. Kliūbas priima tik nevedusius. Pavyzdžiui, labai gabus atletas ir politikierius, mūsų miesto aldermonas C. Ivinskas prie kliūbo prisirašyti negali. Bet kad būtų Vyčių kuopa pats pirmas stoja į atletų eiles.

Tiek galima pasakyti. Kad šioj kolonijoje susikurtų L. Vyčių kuopa, tai Chicagos Vyčių tymai jau turėtų saugotis. Šios kolonijos jaunimas yra labai doras ir vikrus. Jam suorganizavus tymą, tai šampionatas jau neliks nei North-Sidej, nei Town of Lake, nei Brighton Parke, bet parvažiuotų į Melrose Park, Ill. Kupstelis.

BALANDŲ SUTUOKTUVĖS.

Jau prieš laiką buvo spaudoj paskelbta, kad rugp. 28 d. čionai įvyks sutuoktuvės įžmijos darbuotojų porėlės: teisių studento Viktoro Balandos su Pranute Stočkiūte.

Šitos sutuoktuvės išjudino visą vietinę lietuvių koloniją. Juk nuotaka Pranutė Stočkiūtė buvo viena uoliausių vietinių lietuvių darbuotojų. Ji labai žymiai prisidėjo prie suorganizavimo vietinio lietuvių jaunimo kliūbo, buvo jo raštininke, net stodavo su bambizais į diskusijas ir uždarydavo jiems burnas. Karštas lietuviškas kraujas jos gyslose teka. Ji uždegė daugelį vietinio jaunimo ta karštą, patriotišką lietuviškas dvasias. Vyčiams labai ji pri- jautė. Nebuvo narė mūsų organizacijos, bet "Vyti" užsi- prenumeravo ir sekė mūsų veikimą. Ji neapribavo savo veikimo vien vietinėj kolonijoje, bet dalyvavo svarbesniuose kat. organizacijų suvažiavimuose Chicagoj. Tokiame viename suvažiavime ji pasipažino su p. Balanda.

Apie Vikt. Balandą nėra reikalo daug priminti. Jo darbai, pasižymėjimai katalikybės ir lietuviybės dirvoje yra plačiai žinomi, ne vien Chicagoj. Jis nuo senai Vy- čiuose darbuojasi. Buvo 112 kp. pirmininku, savo rašte- liais puošė "Vyti." Beto, jis yra vedėju "Labdarybės Kampelio" "Drauge."

Juodu sušlubavojo gerb. kun. V. Dvaranauskas, per sumą. Giedojo mergaitės, nuotakos draugės. Ave Maria giedojo jaunosios sesutė Aleks. Stočkiūtė. Gerb. kun. Dvaranauskas pasakė pamokslą, primindamas kas laukia jaunavedžių darbuotojų.

Nuotakos tėvelių namuose turėta pietūs, į kuriuos suėjo nemaža vietos darbuotojų. Pavalgius, sakyta eilė prakalbėlių. Tarp kitų kalbėjo gerb. kunigai Dvaranauskas ir Franch, P. Metrikis, V. Kisieliūtė, V. Stancikas, "Vyties" redaktorius ir jaunavedžiai. Vedėju buvo žymus vietos darbuotojas Ant. Jonča.

Paskui nuvažiuo į vieną vietinę svetainę pasižokti. Čia daug ir kitų žmonių atėjo. Visi pasilinksmino.

Vėlai vakare sugrįžo vėl į jaunosios tėvelių namučius vakarienautų. Po vakarienės dar paspyčiuota. Prie savo prakalbėlės V. Stancikas įteikė jaunavedžiams sudėtinę auką \$50.00 nuo susirinkusiųjų tenai. Kai-kurie patys privačiai davė dovanų. Dar kalbėjo Pr. Valuckas, Ver. Kisieliūtė, "Vyties" redaktorius, jaunavedžiai ir pats p. Ant. Jonča kaip vedėjas. Mergaitės padainavo keletą lietuviškų dainelių. Duetas Aleks. Stočkiūtė ir Nelė Čapas padainavo porą dainelių.

Po to dar paškota biskuti.

Ir taip gražiai tos linksmos, malonios vestuvės užsibaigė.

Melrose-parkiečiai džiaugiasi, kad jaunavedžiai pasilieka gyventi jų tarpe, kad jų darbuotojų būrelis padidėjo. Vyčiai tikiasi, kad jiedu daug prisidės prie Vyčių kuopos atgaivinimo.

Vytis.

JAUNIMO KLIŪBO SUSIRINKIMAS.

Rugsėjo 8 d., Vaičiūno svetainėje įvyko jaunimo klūbo susirinkimas, kuriame įsirašė keletas naujų narių. Nutarta spalio 29 d. surengti Halloween Dance. Šokių komisijon įeina V. Kisieliūtė ir A. James. Orkestra nutarta gauti L. Vyčių 36 kp., Paul Simučio.

Taipgi nutarta į šiuos šokius kviesti L. Vyčių kuopas. Mat, mūs kolonijos jaunimas nori susipažinti su Vyčiais.

Nutarta atgaivinti klūbo choras. Mokytojūm nutarta kviesti B. Lauraitį. Tuom reikalu darbuojas sekanti komisija: V. Kisieliūtė, Al. James ir P. Metrikis. L.

OUR INTIMACIES.

Pereitą metą "Draugo" piknike 16 mūsų mergaičių priseginėjo gėles ir uždirbo \$49.00. Šimet beliko tų mergaičių tik 8. Svarbiausia priežastis skaičiaus sumažėjimo, tai ištekėjimas. Šimet tos 8 mergaitės uždirbo \$40.00, priseginėdamos gėles. Šitoms reikėtų greičiau ištekėti, nes pasirodo veiklesnės—pusė tiek jų dirbo ir beveik tiek pat uždirbo. Bečleriai, apsisukit.

* * *

Per mūsų Pranutės apskrumą mes laimėjom inteligentą žmogų, gabų veikėją, publicistą, būsimąjį advokatą, gerą organizatorių, veikimo judintoją ir t.t. Didelis kolonijai laimėjimas. Gal Pranutė galėtų pamokyti kitas mūsų mergaites?

* * *

Mūsų gražuolės Alenutė ir Olgutė dalyvavo L. Vyčių Chicagos Apskričio piknike Labor dienoj ir ten pasirodė tokios populerės tarp jaunųjų sheik'ų, kad negalėjo nė atsiginti visokių Pyčių, Džiorđių ir kitų.

* * *

Jaunimo klūbo pirmininkė Verutė ir darbuotoja Onutė ten taipgi buvo. Jodvi savo rimtumu daugelio darbuotojų akį patraukė, į jų širdis įsmigo. Kas būtų, jei dažniau Vyčių tarpe pasimaišytų?

* * *

Eina garsas nuo rubežiaus,
Luomą mainyt reikia;
Daug bičiulių iš Chicagos
Mergėles mūs traukia.
Pasilik mergele sveika!
Nuramink širdelę!
Gal pamesiu singelystę
Už tavo meilelę!

Kitą posmą šios dainelės parašysim kai pamatysim kas kovą laimės.

* * *

Kartą mūsų Pranutė (arba Viktorienė) per savo veselę praeidama pro Verutę, kuri vėnekučiavo su vaikinū, pamerkė Verutei ir vienu žodžiu patarė: "Apsisuk." Verutė atsakė: "I'm doing my best." Dabar laukiame gerų pasekmių iš tų jos pastangų.

* * *

Kitados čionai gyvavo labai graži, veikli Vyčių kuopa. Karo metu ji apmirė. Jos darbuotojai, vieni kariuomenėn išėjo, kiti kuo kitu užsiėmė.

Jos organizatorius Ant. Jonča dabar yra užsiėmęs kitais svarbiais darbais. Šeimyninis gyvenimas taipgi jį kiek pririša prie namų. Nors jis nuolat giriasi savo laiminga "ženatve," gera pačiute, bet tik retiems kitiems darbuotojams tegali įkvėpti tos gražios dvasios.

Petras Metrikis, buvęs Vyčių kuopos pirmininkas, moka kitiems parduoti gražius žiedus savo mergytėms ant

pirštelių užmauti, bet negirdėti, kad jis pats kokiai gražulei žiedelį mautų ant pirštelio. Ko jis taip laukia?

Pr. Valuckas, kad ir apskurus biznieriūs, bet prie mergelių dar neapsisuka. Juk būtų laikas ir yra iš ko, vienok geraširdis darbuotojas dar laukia.

—Ir kitų tokių yra mūsų tarpe. Turbūt jiems reikia chicagiečių gražuolių. Nėra ko pavydėti: padidinti mūsų kolonija.

* * *

Po Balandukų sutuoktvių mūsų Verutė kažko yra užsisvajojus. Jai dabar jokios kitos sutuoktuvės nėra tokios malonios kaip buvo jos draugės Pranutės. Turbūt dabar jau nė jokiomis kitomis nepasitenkins kaip tik savo. Delto nedyvai, kad kai-kurie ir sako: Verutė next.

* * *

Kitados atvažiuodavo čion St. Cibulskis. Nuo jo forduko ratus numovė. Stasys apsidėdė chicagietė. V. Stancikas atvažiuodavo su savo Peerless'u. Tam Peerless'ui viena akis sugedo. Dabar Vincas sukinėjas apie chicagietes. Bet V. Balanda kai rimtai ėjo prie apsigyvenimo Melrose Parke, jam nelaimių didelių neištiko—bent dar nepasigyrė. Kasžin kaip K. Ivinskui sekėsi?

Chicagiečiai, delto atsargiai savo flirtavime su mūsų melrose-parkietėmis.

Rūtuzėlė.

ŠIRMIS ANT BULVARŲ.

Stud. Pr. Zdankus su V. Stanciku širmajame Peerless'e aplankė Melrose Parką. Pavazinėjus minėtiems svečiams Melrose Parko dar kai-kuriais necementuotais bulvarais, susitelkė būrelis į Stanciko mašiną ir nuvažiavo į Vyčių pikniką. Tai tik ir bėga to Stanciko tas širmis. Jame sėdėdamas tai rodos, kad paties Lindbergh'o lėktuve.

Bet ant nelaimės parvažiuojant Stanciko širmis išsimušė vieną akį. Pradėjo matyti tik su viena. Bet vis vien dar gerai lėkė. Tik LaGrange policija vertė, kad Stancikas savo širmį vestų į lignonę. Vienok buvo parvažiuota laimingai.

Melrose Parke Stancikas yra labai populerus. Jis jau daug kam ir anglių pardavė. Jo širmio nors ir viena akis tik žiba, bet kaip jis atvažiuoja, tai visi į jį žiūri. Laukiame kada Stancikas ir vėl mus aplankys.

Kugelis.

—o—

Kražiai 1893 m.

Išmiršta bitelės
Rudisios taboką,
Pražuvo Rusija
Gerbdama kazoką.
Iš Kražių bažnyčios,
Tie maskoliai ponai,
Padaryt norėjo
Cerkvę, parmazonai.
Bet žmoneliai drąsiai,
Net be jokių ginklų,
Išmušė lazdomis
Šimtą uriadninkų.

Klingenbergs pašaukė
Tris šimtus kazokų
Ir jiems įsakė
Negailėt muzikų.
Tie mušė ir žudė,
Kiek galėjo, plūdo,
Kelis šimtus žmonių
Šaltojon sugrūdo.
Šaukėsi į dangų
Balsas nekaltųjų,
Nelaikyt pasaulį
Maskolių žiauriųjų.

O dabar Rusiją
Dievulis nubaudė,
Bolševikai žiaurūs
Daugybę sušaudė.

Kražių skerdynės tada sujudino visą pasaulį. Visi piktinosi rusų žiauriais darbais. Bet tas skerdynes jau nieji jau pradėda pamiršti. Daugelis užmiršta ir savo nuvargusią tėvynę. Tačiau lietuviai turi būti tvirti

Kaip ažuols tvirts prie Nemunėlio
Lietuvis nieko tik ne'tbos,
Kaip eglė prie ežerėlio
Vasarą ir žiemą žaliuos.

Dabar išėina iš spaudos vėl nauja knygelė "Kražiai," kurioj gražiai aprašyta visa jų istorija. Amerikiečiai lie-

Sportas

ATLETIKA.

tuviai, ypač žemaičiai, turėtų nepraleisti progos, tuojau ją įsigyti. Knygelė nedidelė, tekainuoja vieną litą, o kas svarbiausia, kad ją nusipirkę š.m. gruodžio 10 d. gali gauti dovanų: dviratį (300 litų), siuvamą mašiną (už 300 litų), du sidabro laikrodėlius po 100 litų, penki plūgai (po 40 litų), trys radio aparatai, daug Vilniaus albumų, gražių kražiškių mergaičių rankdarbių ir kitų daiktų.

Vyčiai! Geriausia proga yra ir patiems tą knygelę įsigyti ir kitiems pasiūsti. Knygelė tepardavinėjama tik šiemet, delto reikia paskubėti. Jei pasiūsi dolarį ir dešimtį centų pašto išlaidoms, gausi pats tą knygelę ir dar devyniems nusiųs Lietuvoj Tamstos pažįstamiems sulig paduotais adresais.

Visas nuo šių knygelių pelnas eina neturtingiems moksleiviams-abstinentams šelpti. Abstinencija turi būti jaunų širdyse, ji liks ir toliau jiems suaugus. Tie abstinencija nujaus, kad drąsūs ir išsilavinę jie vienybėj nugalės viską, kas stoja tėvyniui skersai kelio.

Vyčiai! Nepraleiskite progos ir nukentėjusius kražiškius paremti, ir pasinaudoti paskutinėmis žiniomis apie tą garsų miestelį. Kreiptis tokiu adresu:

Lithuania, Kražiai, Blaivybės Draugijai.

L. K. Blaivybės D-jos Kražių Skyrius.

— o —

Ar Išsivadėsime Vilniaus

"Išmėtytas mūs jėgas sutelkime į krūvą, atliekamą skatiką dėkime ant tėvynės aukuro, energija ir stiprybė savo pašvėskime pažadintumui tėvynišku jausmu mūs atsalusių brolių širdyse,— o išpildysime ko šiandien tėvynė nuo mūs reikalauja."

(Kun. K. Urbanavičiaus žodžiai pasakyti pirmame Federacijos įsikūrimo kongrese).

Mes daug kalbame, rašome, bet mūsų darbai nevisada atitinka mūsų kalboms link tėvynės pareigų atlikimo. Mes labai pykstame ir užsigauname, jei kas mus polakais pavadina, bet ar daug mes dedame tikrų pastangų, kad tų polakų nuo Lietuvos kūno nusikratyti?

Mūsų gimtosios tėvynės širdis-sostinė Vilnius velka sunkų polakų jungą, ar mes darome pastangų tą jungą nuo lietuvio sprando nuversti? Lietuvos D. K. Gedimino pilį drasko suširpusi polakų višta, ar mes bent pirštu pajudiname tos šlykščios vištos prašalinimui?

Vilnijos, Gardinijos ir Suvalkijos lietuviai vaitodami šaukias mūsų pagalbos, ar išgirstame tą jų šauksmą, ar darome ką nors tų nelaimingųjų kančioms palengvinti?

Visi Lietuvos išgamos susispietę Vilniuje su pagalba visos Lenkijos bradiagų smaugia mūs brolius polakais užgrobtose srytse, o mes į tai nei atydos nekreipiame.

Štai Spalių Devintą Dieną sueina jau septyni metai kai polakai užgrobė Vilnių. Minėdami tas liūdnas užgrobtimo sukaktuves, atmintime mūsų brolius kentančius žiaurų polakų persekiojimą, sumeskime po dolerį-kitą iš tų kančių išliuosavimo pagreitinimui, padarykime polakų veržijai galą.

Gerb. kolonijų vadai-darbuotojai, Federacijos skyrių Valdybos, į Federaciją priklausančių Draugijų Valdybos, ar jau esate prisirengę tinkamai paminėti Spalių 9-tą Dieną? Jei dar nieko nepadaryta, tai tuojaus imkite iniciatyvos ir tų sukaktuvių paminėjimui pasidaruokite, nes laiko jau ne per daug teliko, o pasidaruoti būtinai reikalinga, iš mūs to reikalauja mūsų tėvynė. Chikaga, Newarkas ir Brooklynas jau tuo reikalu susirūpino ir rengiasi tas sukaktuves tinkamai paminėti, bet kas kitur daroma, būt įdomu sužinoti.

Gauta aukos. Nuo New York ir New Jersey L. R. K. S. A. Apskritis Kauno Ateitininkų namams statyti \$10.00, Naujos Anglijos Federacijos Apskritis \$50.00, Norwood, Mass. L. L. P. B. stoties Komiteto Vilniaus našlaičiams \$11.00.

Visiems aukotojams Federacijos vardu tariu širdingos padėkos žodžius.

Federacijos Sekretorijatas,
180 Hale Ave., Brooklyn, N.Y.

Mūsų organizacijoj kas met svarbesnę rolę vaidina atletika. Pavyzdžiui, L. Vyčių Chicagos Apskričio baseball lygos tymai, jau priaugo prie to, kad didžiausi Chicagos Amerikoniški dienraščiai gauda tų tymų žaidimų rezultatus.

Tai jau atletikoj yra padarytas didokas žingsnis pirmyn. Tad kur čia tau negaudys. Juk L. Vyčių tymai, kur žaidžia tai užinteresuoja didžiausias minias žmonių. L. Vyčių Chicagos Apskričio lygos tymai jau taip per šiuos paskutinius metus išsilavino žaisti, kad niekur nėra gėdos pasirodyti.

Visi atletai, kurie žaidžia tymuose, yra jauni vyriukai. L. Vyčių jaunimas yra doras jaunimas. Doras jaunimas yra vikrus, linksmas ir gabus. Delto jų žaidimai ir traukia savię akį svetimtaučių. Delto amerikoniški laikraščiai aprašo juos.

Atletui yra labai svarbu, kad jis būtų nesuvargęs, kad būtų pilnai atsilsėjęs, negirtuokliautų, nerūkytų.

Žaidime reikia didelio jėgų įtempimo. Žmogus suvargęs savo jėgų tinkamai vartoti negali. Neišsimiegojęs žmogus paniuręs ir nemiklus. Yra pastebima, kad neišsimiegojęs atletas, nors ir jam tarp kojų bolė rieda, jis jos nesugauna. Atletas užsigėręs daro gėdą visam tymui. Girtuoklis turi saugotis, kad jis pats eidamas nepultų. Na ir kaip jis dar stos rungtyne! Rūkymas gal tiek nekenkia, kaip vartojimas svaiginančių gėrymų, bet rūkymas kenkia žmogaus plaučiams. Pažeistais plaučiais žmogus neturi užtektinai jėgų kotis su sveiku, stipriu jaunuoliu.

Kartais jaunuoliai atletai argumentuoja su manim. Sako: "Kad jiems geriaus būti nevalgius, o ne kad nerūkius." Na, brolau, tik išmėgyk. Pabandyk nevalgyti kokią dieną ar daugiau. Tada pamatysi, ar tau norėsis rūkyti ar valgyti? Prisipažysiu, kad kartą ir aš buvau didelis pypkorius. Manydavau delko man taip ilgai ima mano užduotys išmokti. Ačiū Dievui, kartą susipratau, mečiau rūkymą. Dabar per pusę laiko išmokstu užduotis.

Kita atleto kvalifikacija tai dora. Pavyzdžiui mūs Šarkis, kas sekmadienis eina į bažnyčią ir yra aukštos doros žmogus. Kaip vyras ir kaip tėvas yra pavyzdžiu kitiems.

Anais metais Notre Dame Universitete futbolininkai laimėjo čempionatą. Visi tymo vyrai buvo aukštai pakilę doroje. Tymo kočeris, nors buvo tada dar nekatalikas, bet pastebėjo, kad jo tymo nariai, kai priimdavo šv. Komuniją, tai jie daug geriaus žaisdavo. Tad jis, nors buvo nekatalikas, pradėjo reikalauti, kad jo tymo nariai kasdien eitų prie šventų sakramentų.

Žaidėjai priėmė šv. Sakramentą jausdavos tokie stiprūs ir drąsūs, kad jie tą futbolą nešdavo taip kaip liutai. Tas privedė tymą prie čempionato, o jų kočeris tapo kataliku.

Atletai, pažinkime patys save. Pasinaudokime kitų patyrimais. L. Vyčių atletai pradėjo lipti aukštyn. Linkime, kad jie pasistatę sau Šarkį už pavyzdį liptų taip aukštyn, kaip kad Šarkis užlipo.

Melrose Park, Ill., Studentas.

* * *
CICERO, ILLINOIS.

The Sport Committee of K of L Council 14 which seemed to be hibernating this summer, is now astir in anticipation of a big boys' and girls' basket-ball team.

The girls are already organized and have been out practicing for the last few weeks. But as soon as the boys' team gets organized, we will be able to work faster, as we will have better management and will be able to schedule our evenings for practice for the season.

The boys are going to have a snappy team, as the fellows are eager to start, and it won't be long now be-

fore we will be ready for a challenge. So watch your step when Cicero teams are ready to compete for championship games.
E. M. S.

LITHUANIANS DOWN WAVERLY'S OUTFIT

Waverly, Ill., Aug. 19.—The Knights of Lithuania, Chapter 48, of Springfield, supposed to finish a disputed game with the Fitzpatricks, ignored the ruling of the Springfield Muny baseball governing board, and played the Waverly nine here yesterday afternoon. The Springfield nine snared a 4 to 1 verdict. Box score:

K of L

	ab	r	h	e
Mohan, 2b	5	0	3	2
Alane, c	3	0	2	0
Kubish, cf	4	0	1	0
Feeney, 1b	4	0	0	1
Dow, 3b	4	0	0	1
South, ss	4	0	0	0
Nesbit, lf	4	1	1	0
Lukitis, rf	4	2	4	0
Galasse, p	4	1	1	0
	36	4	12	4

Waverly

	ab	r	h	e
Drobnack, ss	4	0	0	0
Whitlock, lf	3	1	1	0
Christopher, 2b	4	0	1	0
File, rf	4	0	0	0
Ellyott, c	3	0	0	0
Harris, cf	2	0	0	0
Clayton, 3b	1	0	0	0
Hovey, p	3	0	0	0
Lowder, 3b	2	0	1	0
MacMann, cf	2	0	1	0
Points, 1b	4	0	1	0
	32	1	5	0

K of L	0	0	0	2	0	2	0	0	—4	12	4
Waverly	0	0	0	0	1	0	0	0	—1	5	0

Summary: Two-base hits—Lukitis, Galasse. Stolen bases—K of L, 2; Waverly, 1. Struck out—by Galasse, 8; by Hovey, 4. Bases on balls—off Galasse, 1; Hovey, 1. Double plays—Galasse to Mohan to Feeney; Galasse to Feeney; Mohan to Feeney; Hovey to Christopher to Points. Earned runs—K of L, 4; Waverly, 0. Left on bases—K of L, 6; Waverly, 4. Time of game—1:30.

TUNNEY PALIEKA ŠAMPIONU.

Chicago, Ill. Rugsėjo 22 d., vakare, Soldiers Field, įvyko kumštynės tarp šampiono Gene Tunney ir Jack Dempsey, buvusio šampiono, abu sunkiojo svorio. Kumštynės tęsėsi visus 10 "round'us," ir teisėjai nusprendė Tunney laimėtoju, delto kad pasirodė miklesnis, apsuksesnis. Tunney, todėl, pasilieka šampionu ir ant toliau.

O. T.

Lightweight.—You are no match for me.
Featherweight.—Strike me and see where you lite.
F. A. D.

Father (reading a letter from his son at sea, to mother).—Myopia says he's got a beautiful lamp from boxing.

Mother.—I just knew he'd win something in his athletics.
Old-timeris.

NEPRIKLAUSOMOJ LIETUVOJ.

Washington, rugs. 17.—Elta praneša, rugsėjo 16 d. mirė Tomas Naruševičius.

Liet. Pasiunt. Amerikai.

Komunistinė literatūra iš Tilžės. Klaipėda, rugp. 28. Klaipėdos pasienio policija sulaikė Pagėgių Panemunėj 3 komunistų agentus, nešiusius per sieną į Klaipėdos kraštą pilnus portfelius įvairios komunistinės literatūros lietuvių, vokiečių ir rusų kalbomis. Pažymėtina, kad net suimtųjų portfeliai užantspauduoti Tilžės komunistų antspaudu. Suimtieji pristatyti karo komendantui. Eina tardymas.

Kaunas. Emigrantai. Rugpiūčio mėn. 30 d. išsiėmė vizų emigruoti: Afrikon 6, Argentinon 3, Brazilijon 37, Kanadon 4, Kubon 1, Meksikon 1, Urugvajun 2, viso 54 asmens. Tai tik vienos dienos.

Gaisras Šiauliuose. Sudegė "Gubernijos" alaus bravoras. Rugsėjo 2 d., apie 12 val. naktį, del nežinomų kol kas priežasčių kilo gaisras Šiaulių priemiestyje: užsidegė alaus bravoras "Gubernija," kurio visas vidus išdegė. Liko tik sienos, kadangi namo korpusas mūrinis ir viduj tik tos dalys, kurios bendrai nedega ir nuo ugnies netirpsta. Nuostoliai kol kas dar neapskaičiuoti, bet manoma, kad viršija milijoną litų. Smulkmenos ligšiol nežinomos.

"Neo—Lithuania" Korporacijos namai jau baigiami įrengti, darbas sparčiai varomas. Jau baigiama įvesti elektra, dedami langai ir tinkuojamas vidus. Šiomis dienomis bus atiduotas įrengti ir centralinis šildymas.

Latvija siaurina kreditus tranzitui iš Lietuvos. Spaudos žiniomis, Latvijos banko taryba svarstė Liepojos ekonominių organizacijų reikalavimą suteikti Latvijos banko Liepojos skyriui 2.3 milijonus latų tranzito operacijoms plėsti, pirmon galvon su Lietuva. Sakytas kreditas duotas jau anksčiau. Patikrinus davinius apie tranzitą ryšy su duotuoju kreditu, pasirodė, kad tranzitas nepasiekė tų ribų, kurių liepojiečiai tikėjosi. Todėl leistas kreditas siaurinamas iki faktinai reikalingų ribų.

Klaipėda. Seimelio rinkimų daviniai Klaipėdos mieste. Per šiuos rinkimus Klaipėdos mieste paduotųjų balsų skaičius, palyginti su 1925 m. rinkimais į Klaipėdos Seimelį atrodo šieip:

Lietuviai šiemet gavo	1,231	balsų,	o 1925 m.	399
Volkspartei "	8,548	"	"	12,197
Landwirtschaftsp.	733	"	"	209
Socialdemokratai "	1,340	"	"	2,948
Darbininkų sąraš.	2,291	"	"	1,131

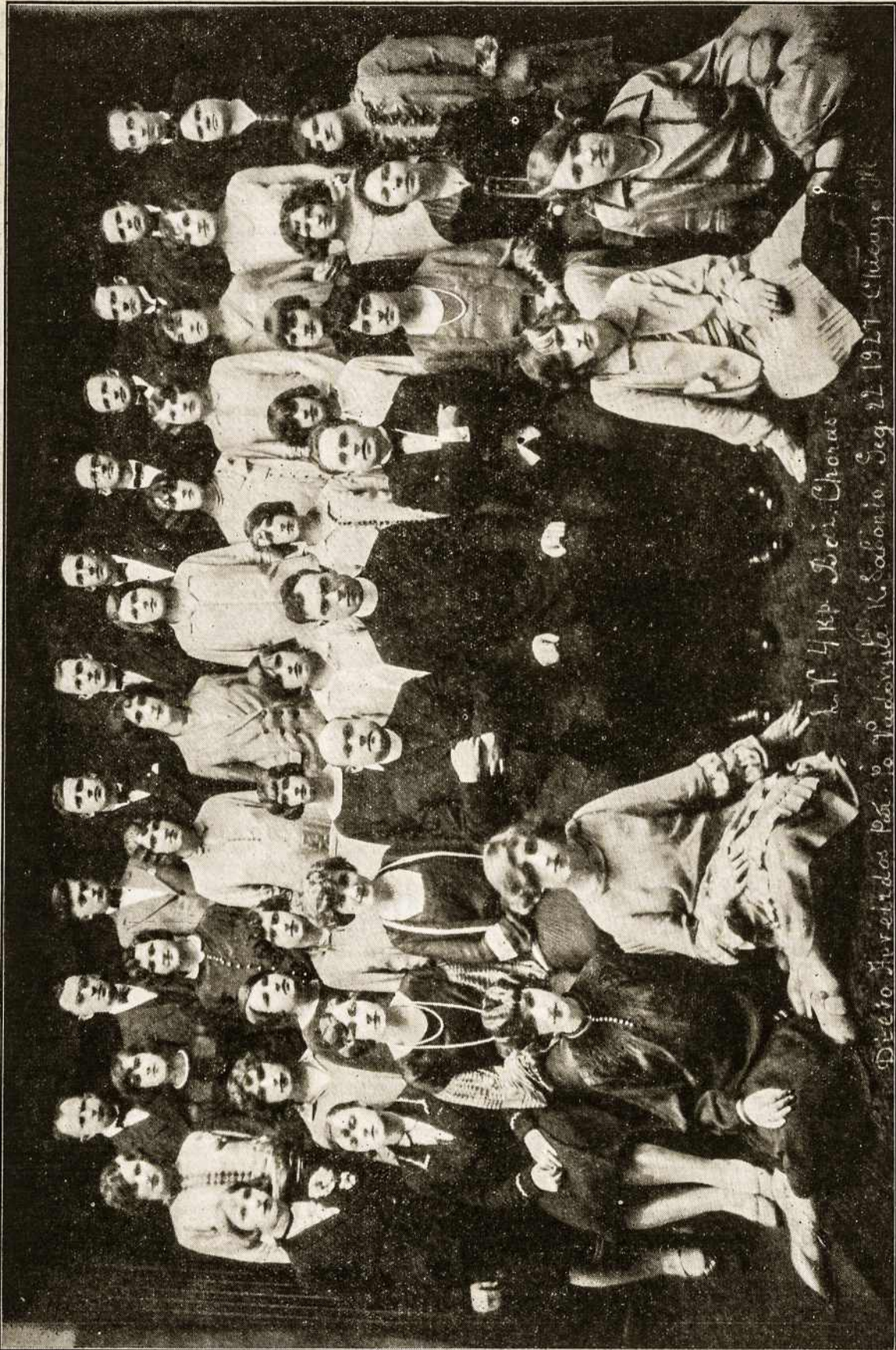
Klaipėda. Volkspartei imasi neleistinų agitacijos priemonių. Seimelio rinkimų dieną, Volkspartei ėmėsi neleistinų agitacijos priemonių. Į vežimus buvo susodinti maži vaikai, kurie su partijos plakatais buvo vežiojami po miestą, be to, per vaikus buvo dalinami atsišaukimai. Vaikų išnaudojimui politiniams tikslams užkirsti Klaipėdos karo komendantas pulk. leit. Liormanas per krašto policiją įsakė uždrausti mieste ir visam krašte tokią neleistiną agitacijos priemonę.

Klaipėdoje. Nubausti vokiečių samdininkai. Landwirtschaftspartei suruoštam Grobštų kaime mitinge puolusieji lietuviškai kalbėjusj p. Peteraitį Kochleris ir Mikušis, išaiškinus jų kaltę, Klaipėdos krašto komendantas pulkininko Liormano administratyviu būdu nubausti pirmasis 2 mėn., antrasis 3 mėn. kalėjimo. E.

Naujas Klaipėdos krašto gubernatorius. Respublikos Prezidento aktu buvęs krašto apsaugos ministeris pulk. A. Merkys nuo rugsėjo 1 d. paskirtas Klaipėdos krašto gubernatorium ministerio teisėmis.

SVETUR.

Roma. Lietuvos su Italija pirklybos sutartis. Rugs. 20.—Lietuvos premieras Voldemaras ir Italijos premieras Mussolini čia pasirašė pirklybos sutartį, kurios sąlygos abiem šalim didžiai palankios.

Vienybē, tai Dievo Apveizdos palaima. Šis paveikls, tikro fakto liudinākas. Ģenialēs santalkos tēvas kun. Iġ. Albavičūs, su buvusiu asistentu kun. Pr. Vaitukaičū, muzikais Saboniāis ir L. Vyciū 4-tos kp. choru ģrodo, kad Vyciai su dvasiškija turi būt neperiskiriami Tautos ir Bažnyčios darbinikai. Nebe-reikalo pritaikytas ir parapijos vardas—Dievo Apveizdos parapija.

Kas Klausia-Tas Neklysta

Ques. How was the banjo developed? M.C.

Ans. The existence of instruments of the lute or guitar kind implies a certain grade of knowledge and culture among the people who know how to stretch strings over sound boards and to determine the required intervals by varying the vibrating length of the strings. Such instruments found in use by savage or very uncivilized peoples suggest their introduction through political or religious conquest by a superior race. The Arabs may thus or by trade have bestowed a guitar instrument on the Negroes of Western Africa and the Senegambian "bania" may be, as Mr. Carl Engel suggests, the parent of the American Negro's banjo.

F. J. H. Inf. B., W., D. C.

Klaus. Ar mandagu yra pūtymu atšaldyti šaukštuką arbatos ar kavos? Veiterka.

Ats. Nemandagu.

Ques. Who was the first man in England to carry an umbrella?

Ans. Umbrellas were first used solely as a protection against the sun; their first use to keep off the rain is said to have been made in 800 by the Bishop of Salisbury, England, but they were not generally employed for this purpose until many centuries later. Jonas Hanway, the philanthropist, was one of the pioneers in their regular use in Great Britain. He is said to have been the first man who regularly carried an umbrella in London.

Ques. Who was Father Damien?

K. A.

Ans. He was Joseph Damien, a Belgian priest, missionary to the lepers, born near Louvain and educated for the service of the Roman Catholic church. He was sent to the South seas as a missionary and in 1873 settled on the island of Molokai, Hawaii, devoting the remainder of his life to the lepers in the government hospital there. In 1885 he contracted leprosy, but continued his labors until his death.

Klaus. Kiek baltųjų ir kiek juodųjų žmonių yra pasaulyje. Vytė.

Ats. Aprokuojama, kad baltųjų žmonių pasaulyje yra apie 821,000,000; gi juodosios rasės, apie 139,000,444.

Ques. What is the highest mountain in the United States? A. B.

Ans. Excluding Alaska, Mt. Whitney in California, 14,501 feet, is the highest. If Alaska is included, Mt. McKinley, 20,300 feet in altitude is the highest.

Klaus. Kada ir kur gimė pulkininkas Charles Lindbergh? J. G.

Ats. Vasario 4 d., 1902, Detroit, Michigan.

Phone Cicero 311

ADAM BERNADISUS, Prop.

GRANT WORKS COAL YARD

16th STREET & 49th COURT, CICERO, ILL.

RESIDENCE: 1605 S. 49th COURT

Telephone Cicero 39

GRANT WORKS PHARMACY

JOHN MALAKAUSKAS, Sav.

LIETUVIŠKA APTIEKA

Pirmos Klisos Patarnavimas ir Žemiausios Kainos.
4847 WEST 14th STREET, CICERO, ILL.

Phone Canal 2655

Calls on request to all parts of the city

To brighten your home with beautiful portraits, have them taken at

C. J. PANSIRNA

ART PHOTOGRAPHER

1901 SOUTH HALSTED STREET, CHICAGO, ILLINOIS

Phone Boulevard 6369

P. CONRAD STUDIO

ART PHOTOGRAPHER

Nuimu laidotuves, vestuves, šeimynines grupes, mažus vaikus, pirmos komunjios grupes ir atskirus asmenis.

3130 S. HALSTED ST.

Shop Tel. Hemlock 2867

Res. Tel. Republic 5688

JOHN YERKES

LIETUVIŠKAS PLUMBERIS

Jobbing and Plumbing Contractor

2422 WEST 69th STREET
CHICAGO

Jonas A. Slegaitis

GENERALIS APSAUGOS (Insurance)

AGENTAS

Rašau apsaugą: gyvasties, namų, rankų, automobilių, krautuvų, langų, etc. Duodu teisingus patarimus.

5508 S. Halsted St.

Tei. Wentworth 9536

Phone Lafayette 5069

Pirkimui visokios mėsos ir paukštienos, tai geriausia ir švariausia vieta yra

CHICAGO MEAT MARKET

1845 WEST 47th STREET

Telephones: Lafayette 6179-6174

"The House of Square Dealing"

BAY STATE LUMBER CO.

LUMBER and MILLWORK

2108 TO 2128 W. 47th ST.

CHICAGO, ILL.

Garsinkitės "Vytyje"

Šurum - Burum

Geriau būt' negimęs!
Geriau būt' negimęs
Neg' Vilnių atsiminęs
I kovą kraujingą nestot!
Tik, "gėda!" tariau jam!
O "garbė!" anam,
Kurs ir siela ir kūnu atvaduot,
Trokšta Vilniją!

Stasys Kirtiklis

š š š

Att'y B. O'Vic.—Allow me to present my wife to you.

Journalist Stasys.—Many thanks, but I have one. Studentas.

š š š

Šuo geriausias žmogaus draugas, nes jis niekad iš jo neprašo pinigų. "Š."

š š š

Limericks.

It's better to love 'em and leave 'em
Than just stick around and deceive 'em,

But women are queer,
And I'll tell you right here,
Either method is certain to peeve 'em.
Vargšelis viengungis.

š š š

Irgi žurnalistas.

— Aš taip pat uždarbiauju duoną plunksna.

— Kokiuose laikraščiuose Tamsta rašai?

— Aš rašau savo tėvui, kad jis atsiųstų man pinigų... "R. B."

š š š

The Smart Generation.

Fond Mother.—Tommy, have you studied your history lesson?

Tommy.—Naw.

Mother.—Why don't you study it?

Tommy.—Don't hafta. History repeats itself. Melrose ex-vytis.

š š š

Ko kareiviai bijo.

Viename dvare tarnavo kažkoks tarnas kurio pavardė buvo Viršila. Į šį dvarą atėjo keletas kareivių ir pareikalavo, kad juos nuvežtų į miestą. Tada ponas tarė savo tarnui:

— Eik ir pasakyk Viršilai, kad nuvežtų šiuos kareivius į miestą.

Kareiviai išgirde, kad dvare yra Viršila, greitai apleido dvarą ir išdūmė pėsti. "Š."

š š š

Vera.—We'll have pork chops and tomato, and we'll have the chops lean.

Franas.—Yes, miss, which way?

Kaimynėlis.

š š š

Alfonzas.—I'm a man of a few words.

Stasys.—I know. I'm married too.

Oui, oui.

š š š

To the point.

He.—May I have the next dance?

Helen.—If you can find a partner.

Šokikė.

Žiemos Metu ir Ankstyvame Pavasary TRINER'S Cold Tablets

TRINERIO TABLETAI yra tikriausios gyduolės nuo visokių persišalimų, tuo labiau, kad jos nedaro ant širdies jokio blogo efekto, bet priešingai, tam organui duoda progą atgauti savo normalį stovį.

TRINER'S COUGH SEDATIVE (Trinerio Kosulio Malšintojas) turėtų būt vartojamas sykiu su Trinerio Tabletai, ir yra labai patartina jas gargaliuoti sykiu su Triner's Antiputrin.

TRINER'S BITTER WINE (Trinerio Kartusis Vynas) yra geriausias vaistas dėl šio sezono. Jis išvalo vidurius ir užlaiko juos švariai, gaivina kraują, sutvirtina visą sistemą ir pridūoda reikalingiausių s p e k ū, idant galėtumet tinkamai kovoti su užpuolančiom ligom.

Visose vaistinėse. Negalint gauti vaistinėse, rašykite tiesiai pas:

JOSEPH TRINER CO.

1333-1345 S. Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Phone Hemlock 8380

**MARQUETTE JEWELRY,
MUSIC and RADIO**

R. ANDRELIUNAS

2646 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILL.

A. F. POCIUS

Expert Watch Repairing

Dealer in Diamonds, Jewelry,
Watches, Wedding Rings, etc.

4930 W. 14th St., CICERO, ILL.

Office and Res. Phone Canal 1603

F. L. SAVICKAS & CO.

Real Estate

LOANS
INSURANCE
Notary Public
City and Farm
Properties
Bought, Sold
and Exchanged

726 W. 18th St. Chicago, Ill.

Phone Canal 7233

P. M. CIBULSKIS
MALIAVOJIMO KONTRAKTORIUS

Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, malnavotojams reikmenų. Langams užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Tel. Canal 5474

STANLEY SIMULIS

CLEANING

Pressing and Repairing

Popular prices, work guaranteed

Suits and Overcoats Made-to-Measure for Ladies and Gents

2150 S. Hoyne Avenue

CHICAGO, ILL.

Patronize Our Advertisers

— Kodel tu įdėjai vėži į savo sesytės lovą?

— Todėl, kad varlės aš nekaip negalėjau pagauti. "R. B."

š š š

"The next person who interrupts the proceedings will be sent home," declared the judge.

"Hurrah!" yelled the prisoner.

Nashuos linksmumėlis.

š š š

— Kas atiduoda savo gyvenimą už tėvynę, tas negali numirti,—skaitome pas vokiečių rašytoją ir išminčių Slippelį. Tuo jis norėjo pasakyti, kad kas miršta už tėvynę, tas gyvena amžinai savo vientaučių atminty. "M. R."

š š š

Iš anksto reik užsimokėti!

Rusijoje keleivis norėdamas persikelti į II-ją Volgos pusę atėjęs pas įdėję tarė:

— Žydel, perkelk per Volgą.

— Užsimokėk!

— Ar tu kvailas! Kas pirm laiko moka?

— Nu, bet jei mūsų valtis apvirs, nuo didelių bangų, ir tu paskęsi, tai kas tada man užmokės? "Š."

š š š

"You wish to marry my daughter. Can you cook, sew, wash and iron, sweep, darn, nurse children, shop—?"

The young man gave a puzzled laugh. "Why ask me if I can do these things?" he said.

"Because," said the elderly man, "my daughter can't."

Melrose Park'o Linksmutė.

š š š

Gdytojas.—Dabar atmink Tamsta, kad negali lankyti šokių salės per dvi savaiti.

Pacientas.—Žinau tai, daktare, rekordas rodo septynesdešimts dvi valandi.

š š š

Getting Off Easy.

Lady to conductor.—Do I pay anything for the children?

Conductor.—No fare for all under four.

Lady.—That's fine, but how much for the other four? I have eight.

Cicero J.

š š š

Kai į Vilnių įžengsim!

Kai į Vilnių įžengsim

Priešų galę sutrenksim,

Nebeliks neteisingo nė vieno!

Mūs kardas išvaikys

Kas Savininko neklausys!

—Oi! stebūklai įvyks toj dienoj!

Stasys Kirtiklis.

š š š

Time Conscience Worked.

"It says here that a Missouri man boasts that he has an umbrella that has been in his possession for twenty years," said Helen.

"Well," replied Olga, "that's long enough. He ought to return it."

Sheikas.

Alex. Krencius

GENERALIŠKAS

Namų Statymo Kontraktorius

1418 S. 50th CT., CICERO, ILL.

Hours: 8:00 A.M. to 7:30 P.M.

M. K. GASPER, SPECIALIST

SHINGLE LADIES' HAIR
A Logical Artistic Way

3344 SO. HALSTED STREET

Phone Boulevard 5972
CHICAGO, ILL.

JOSEPH J. GRISH

(Juozas J. Grišius)

ADVOKATAS

4631 So. Ashland Avenue

(2 lubos) Tel. Boulevard 2800

Valandos: 8:30 ryto iki 5:30 po piet.

Panedėliais, Sereodomis ir Subatomis
vakarais nuo 7 iki 9.

Rezidencija:

6515 So. Rockwell Street

Tel. Republic 9723

Vakarais Utarninko ir Pėtnyčios

Phone Lafayette 2584

THE VILIJA CO.

COAL, WOOD AND ICE

Mes Patenkinam Visus

3700 SOUTH SPAULDING AVE., CHICAGO

LIETUVIAI!!!

BALTIKO AMERIKOS LINIJA

tai pirmutinė ir vienatinė laivinė bendrovė,
kurios laivai pralaužė kelią iš

Amerikos New Yorko

TIESIAI Į

Lietuvos Klaipėdą

siunčiant du laivu pernai,
o jau net PENKIS šimet.

Kainos laivakorčių į Klaipėdą:

Trečia klesa\$107.00

Ten ir atgal tiktai... 181.00

Turistine III klesa..... 117.00

Ten ir atgal tiktai... 196.00

Valdžios taksai atskiriam.

Laivų išplaukimai:

"Estonia"..... 20 Rugsėjo-Sept.

"Lituania"..... 11 Spalio-Oct.

"Polonia"..... 1 Lapkričio-Nov.

"Lituania"..... 22 Lapkričio-Nov.

KALĖDŲ laivas "POLONIA" 6 Gruodžio-Dec.

Žiniom kreipkitės į vietos agentą ar į bendrovę

BALTIC AMERICA LINE

120 N. LaSalle St., Chicago, Ill.

O. E. JACOBSON, 1103 — 4th STREET, SIOUX CITY, IOWA

Patronize Our Advertisers

DAKTARAI

Telefonas Boulevard 1939

Dr. S. A. Brenza

4608 SO. ASHLAND AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

Valandos—Dieną nuo 9 iki 12. Vakara: nuo 6:30 iki 9:30

DR. S. BIEŽIS

Physician & Surgeon

Office: 2201 West 22nd Street,
Cor. S. Leavitt St., Phone Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Avenue
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P.M., Sun. 10-12 Noon

Tel. Boulevard 2160

DR. A. J. KARALIUS

LIETUVIS GYDYTOJAS

3303 So. Morgan Street

CHICAGO, ILL.

Phone Yards 4317

Ladies Constant in Attendance

DR. J. J. FLANIGAN
DENTIST

Hours: 9:00 A.M. to 9:00 P.M.

4649 S. Ashland Ave., Cor. 47th St. Chicago, Ill.

Phone Canal 6222

Dr. P. G. Luomons

DENTIST

2201 West 22nd Street

Office Phone Canal 0257

Res.: 6600 S. Artesian Ave.

Phone Prospect 6659

DR. P. Z. ZALATORIS

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

Telephone Republic 7696

DR. A. R. LAURAITIS

D A N T I S T A S

Valandos: Išryto 9 iki 12 ir popiet nuo 1 iki 5. Vakara: nuo 6 iki 9.
Trečiadieniais: 9—12 dieną. Sekmadieniais sulig sutarties.2423 WEST MARQUETTE ROAD, CHICAGO, ILL.
VIRŠ RAKŠČIO APTEIKOS

DIDŽIOJO OFISO TEL. YARDS 1741 IR 4040

Simpatiškas, Mandagus, Geresnis ir Pigesnis Už Kitų Patarnavimas

J. F. EUDEIKIS CO., PAGRABŲ VEDĖJAI

DIDYSIS OFISAS: 4605-07 S. HERMITAGE AVENUE

Skyriai: 4447 S. Fairfield Ave. 4904 W. 14th St., Cicero
Tel. Lafayette 0727 Tel. Cicero 8094

Telephone Roosevelt 7532

S. M. SKUDAS, GRABORIUS

LAIDOTUVIŲ VEDĖJAS

Patarnavimas geras ir nebrangus. Automobiliui Vestuvėms, Krikštynoms ir t.t.

1911 CANALPORT AVE., CHICAGO, ILL.

Viena inteligentė-moterė prie kunigo priėjusi paklausė, ką reikėtų, kad ji šianakt sapnavusi šv. Petrą. Kunigas, užuot atsakęs, paklausė jos, ką ji prieš guliant vakare gėrė. Moterė atsakė, kad guldama išgėrus butelį gero vyno. Tada kunigas tarė: "Šiandien guldama išgerk du butelius, tai ir šv. Povilą sapnuosi." "Š."

š š š

Braunys.—I hear Juozaitis is letting the rest of the world go by.

Griaunys.—Retired, eh?

Briaunys.—No, bought a used car.

Peerless'e važiaavęs.

š š š

Kai lietuvis kilns.

Kai lietuvis kilns

Pasaulis nutils,

Prabils vien milžinai mūs!

Atpleštą Vilniją

Atvaduos didvyrija

Tėvynei Jos beilgstančiai mūs!

J. Dulkyнас

š š š

Warden (to prisoner in the electric chair).—Is there anything you'd like to do or say before I push the switch for your end?

Prisoner.—Yes sir, I'd like to get up and give my seat to a lady.

Maspeth "C."

š š š

Turtingas ne tas, kas daugiausia turtų turi, bet tas, kas mažiausia jų reikalauja. Tirso de Molina.

š š š

"Papa, what's a net?"

"A net, my son, is a bunch of holes tied together by little pieces of string. Now, put up your books and run out and play awhile." Melrosietis.

š š š

Suprato.

Mirus vienam asmeniui, artimi jo giminės nupirko vainiką ir davė spaustuvei ant šilkinio kaspino atspausti: Iisėkis ramybėje! Iki pasimatymo! Po kiek laiko tie asmenys siunčia telegramą spaustuvei: Prašome pridėti "Danguje," jei yra dar vietos.

Rytojaus dieną lydint karštą visi matė gražų vainiką ir labai stebėjosi nepaprastu parašu: Iisėkis ramybėje! Iki pasimatymo danguje, jei yra dar vietos! "Š."

š š š

Grocer.—Who broke the window when I was out?

Delivery boy.—The butcher did, sir. He ducked when I threw a potato at him. Cicero's išdykėlis.

š š š

Kapitonas.—Na, ulone, ar tu skundeis, kad negali valgyti sausainių.

Ulonas.—Taip yra, p. kapitone!

Kapitonas.—O kodėl negali valgyti?

Ulonas.—Nes juos man visuomet draugai išvagia! "Š."

š š š

Hats off to the past, coats off to the future.

Bum Čik Čik.